

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหัศจรรย์แห่งความสุข

โดย
นางสาวแพรวพรรณ พงษ์มาลีธรรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

MIRACLE OF HAPPINESS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	มหัศจรรย์แห่งความสุข
โดย	แพรวพรรณ พงศ์มาสังขรรม
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ต่ำโสภี)

61901316 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์ในครอบครัว, ความสุข, สื่อผสม, การเย็บ ปักผ้า, เทคนิคทางจิตรกรรม

นางสาว แพรวพรรณ พฤษาสัจธรรม: มหัตถจารย์แห่งความสุข อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสวรรณ

จากความทรงจำในวัยเด็ก เรื่องราวความสุข ความสนุกสนาน ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่ได้
ทำร่วมกันในครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่ต้องการแสดงออกถึง
ความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยว
ทะเลกับครอบครัว สู่ผลงานสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง ด้วยเทคนิควิธีการเย็บ ปัก
ผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม จำนวน 3 ชุด พื้นที่แบบประติมากรรม 3 มิติ เพื่อให้ผู้ชมเข้าไปสู่
บรรยากาศร่วมกัน ซึ่งขนาดผลงานแปรผันตามพื้นที่

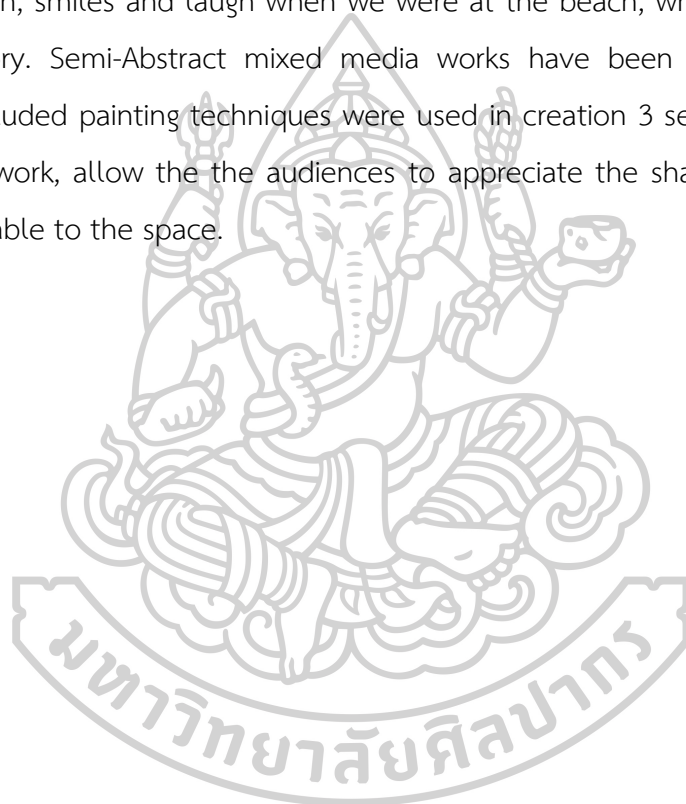
61901316 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : FAMILY RELATIONS, HAPPINESS, MIXED MEDIA ART, EMBROIDERY, SEWING, PAINTING

MISS PREAWPAN PHUTTASATJATUM : MIRACLE OF HAPPINESS THESIS

ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

From childhood memories, happy and fun stories from the family' activities that had inspired in creating art works, intending to express feeling of love and warmth, smiles and laugh when we were at the beach, which were engraved in my memory. Semi-Abstract mixed media works have been created. Embroidery, sewing included painting techniques were used in creation 3 series of 3 dimensional sculpture work, allow the the audiences to appreciate the shared atmosphere, the size is variable to the space.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณครอบครัวอันเป็นที่รัก ที่เลี้ยงดูข้าพเจ้ามาด้วยความรักและความอบอุ่น อันเป็นแรงบันดาลใจของวิทยานิพนธ์ชุดนี้ หากปราศจากความรัก ความผูกพัน และความอบอุ่นจากครอบครัวย่อมไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์เป็นผลงานวิทยานิพนธ์นี้ได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ทินกร กาศรสวรรณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสูตร โพธิ์เงิน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ ศุภนิมิต, ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ที่ให้คำปรึกษาให้กำลังใจ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงอาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ อาจารย์ผู้สอนวิชาศิลปไทย ที่จุดประกายความคิดของการค้นหาความสุขที่แท้จริงของตนเอง นำมาสู่หัวข้อวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรแห่งนี้ ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความตั้งใจของอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ต้องการให้นักศึกษาทุกคนได้รับความรู้ ความเข้าใจตนเอง รวมไปถึงเข้าใจงานที่ทำ ทำให้รู้สึกอบอุ่นหัวใจเสมอตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษา ณ ที่แห่งนี้

ขอบคุณสามีที่เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือส่งเสริมทุกอย่าง ขอบคุณเพื่อนๆ ทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 10 ที่คอยช่วยเหลือกัน ดีใจที่ได้รู้จักและมีช่วงเวลาดีดีร่วมกัน

ขอความจริง ความดี ความงาม ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอน้อมบูชาแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน ให้พบแต่ความสุขตลอดไป

แพรวพรรณ พงษ์มาสังข์ธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและแรงบันดาลใจ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	2
1.4 สมมติฐาน.....	3
1.5 ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	3
1.6 ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์.....	3
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.8 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
1.9 งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
1.10 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
บทที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	5
2.1 แรงบันดาลใจและแนวความคิด.....	6
2.2 รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์.....	11
2.3 แนวทางของศิลปกรรม.....	24

จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ทั้งหมด สู่ผลงานวิทยานิพนธ์ชื่อ “มหัศจรรย์แห่งความสุข”	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	32
3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	32
3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	32
3.3 วิธีการดำเนินงาน	33
3.4 รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	34
3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน	58
3.6 เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ.....	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์	58
ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์	58
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์).....	58
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	69
บทที่ 5 สรุปการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	77
ผลงานชุดที่ 1 ชื่อชุดผลงาน “เที่ยวทะเลสุขहरราชอาณาจักร”	78
ผลงานชุดที่ 2 ชื่อชุดผลงาน “เล่น แส่นสนุก”	78
ผลงานชุดที่ 3 ชื่อชุดผลงาน “ความสุข2(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ”	79
ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์	79
รายการอ้างอิง	80
ประวัติผู้เขียน	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์แนวทางการสร้างสรรค์	30
ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	34
ตารางที่ 3 วิเคราะห์ช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์	61
ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 2	63
ตารางที่ 5 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3	66
ตารางที่ 6 สรุปวิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์)	67
ตารางที่ 7 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	70
ตารางที่ 8 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	72
ตารางที่ 9 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	74
ตารางที่ 10 สรุปวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์	75

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม.....	9
ภาพที่ 2 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม.....	9
ภาพที่ 3 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม.....	10
ภาพที่ 4 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม.....	10
ภาพที่ 5 ภาพของเล่นเด็ก	13
ภาพที่ 6 หนังสือชื่อเรื่องคุณลุงชอบปลูกต้นไม้ (2551).....	17
ภาพที่ 7 หนังสือตัวเลขไทยไก่เขี่ย (นิทานรางวัลมูลนิธิเด็ก ปีที่ 1).....	17
ภาพที่ 8 อาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์.....	24
ภาพที่ 9 ชื่อผลงาน Thread of Love (2549).....	25
ภาพที่ 10 ชื่อผลงาน สายใยแห่งชีวิต (2551).....	25
ภาพที่ 11 คุณวทันยา ศิริวรรณ.....	26
ภาพที่ 12 ชื่อผลงาน “แม่เตาไฟ” (2554).....	27
ภาพที่ 13 Bisa Butler.....	28
ภาพที่ 14 ชื่อผลงาน The Safety Patrol, 2018	29
ภาพที่ 15 ชื่อผลงาน Anaya with Oranges (2018).....	29
ภาพที่ 16 วัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์	58
ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1	59
ภาพที่ 18 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 1 แบบที่ 1.....	60
ภาพที่ 19 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 1 แบบที่ 2.....	60
ภาพที่ 20 ภาพถ่ายขั้นตอนการทำโครงคน ชุดที่ 1.....	61
ภาพที่ 21 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 1	62

ภาพที่ 22 ผลงานชุดที่ 1 เที้ยวทะเลสุขहररर	63
ภาพที่ 23 ผลงานเที้ยวทะเลสุขहररर ชั้นที่ 1	63
ภาพที่ 24 ผลงานเที้ยวทะเลสุขहररर ชั้นที่ 2	64
ภาพที่ 25 ผลงานเที้ยวทะเลสุขहररर ชั้นที่ 3	64
ภาพที่ 26 ผลงานเที้ยวทะเลสุขहररर ชั้นที่ 4	65
ภาพที่ 27 ผลงานเที้ยวทะเลสุขहररर ชั้นที่ 5	65
ภาพที่ 28 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2	66
ภาพที่ 29 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	67
ภาพที่ 30 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	68
ภาพที่ 31 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	69
ภาพที่ 32 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	70
ภาพที่ 33 ผลงานเล่น แสนสนุก	71
ภาพที่ 34 ผลงานเล่น แสนสนุก ชั้นที่ 1	71
ภาพที่ 35 ผลงานเล่น แสนสนุก ชั้นที่ 1	72
ภาพที่ 36 ผลงานเล่น แสนสนุก ชั้นที่ 2	58
ภาพที่ 37 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3	59
ภาพที่ 38 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1,2	60
ภาพที่ 39 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	60
ภาพที่ 40 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 3	61
ภาพที่ 41 ผลงานความสุข ² (ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ	62
ภาพที่ 42 ผลงานความสุข ² (ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 1	62
ภาพที่ 43 ผลงานความสุข ² (ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 2	63
ภาพที่ 44 ผลงานความสุข ² (ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 3	63
ภาพที่ 45 ภาพถ่ายขณะติดตั้งผลงาน	64

ภาพที่ 46 การแสดงงานนิทรรศการหอศิลป์ 3 มิติ	65
ภาพที่ 47 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์	59
ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดของผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิค.....	60
ภาพที่ 49 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานบนระนาบกำแพงและบนพื้น	60
ภาพที่ 50 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์	62
ภาพที่ 51 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานโดยมีเส้นนำสายตาแฝงในลักษณะสามเหลี่ยม ...	63
ภาพที่ 52 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์	64
ภาพที่ 53 ภาพรายละเอียดของผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิค.....	65
ภาพที่ 54 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานในการซ้ำของเส้นวัตถุ.....	65
ภาพที่ 55 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	69
ภาพที่ 56 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	70
ภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2.....	71
ภาพที่ 58 ภาพแสดงโครงสร้างรูปทรง ผลงานบางส่วนจะยื่นออกมาจากชิ้นงานสร้างสัมพันธ์ของพื้นที่ และสร้างความขัดแย้งโดยนัยผ่านโครงสร้างรูปทรงผลงาน ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	72
ภาพที่ 59 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	73
ภาพที่ 60 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานในลักษณะสามเหลี่ยม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	74

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและแรงบันดาลใจ

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่เป็นหลักสำคัญที่สุดของสังคม ทำหน้าที่หล่อหลอมและขัดเกลาความเป็นมนุษย์ให้แก่สมาชิกของครอบครัว ด้วยการอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความเอื้ออาทร ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมให้แก่สมาชิกในครอบครัว เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ¹

ครอบครัว ในนิยามของข้าพเจ้าคือ การอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจให้อภัยซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกันเมื่อยามที่สมาชิกในครอบครัวเผชิญปัญหาอุปสรรคต่างๆ เหตุผลดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้คนในครอบครัวเกิดความรัก ความอบอุ่นและความผูกพัน และครอบครัวเปรียบเสมือนสถาบันแรกของมนุษย์ อีกทั้งยังนับเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด คือการหล่อหลอมพัฒนาให้บุคคลเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

จากความทรงจำในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ความผูกพันในครอบครัวและการแสดงออกซึ่งความรัก ความเอาใจใส่ ทำให้รู้สึกถึงการได้รับความรัก ความอบอุ่น และช่วงเวลาที่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน นับเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุด เป็นความประทับใจที่ติดตรึงในความทรงจำอย่างน่าประหลาดใจ ครอบครัวของเรามักจะทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เรามักจะมานอนรวมกันเพื่อดูโทรทัศน์ หลังจากรับประทานอาหารมื้อเย็นของทุกวัน มีการพูดคุยหยอกล้อกันอย่างสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศของการดูโทรทัศน์เต็มเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ แม้ว่าในตอนนี้อาชีพจะแต่งงานมีครอบครัวเป็นของตัวเองแล้ว มีหน้าที่การงานและภาระที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงให้ความสำคัญกับครอบครัวไม่ได้ลดน้อยลงกว่าที่เคยปฏิบัติมา พ่อและแม่ยังคงห่วงใยและเป็นที่กำลังใจที่สำคัญในการดำเนินชีวิตเสมอ

¹ กรมกิจการสตรีและการพัฒนาครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560-2564. สืบค้นจาก www.pcd.go.th/info+serv/file/นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาสถาบันครอบครัว%20พ.ศ.%202560-2564.pdf

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสำคัญของครอบครัว จึงต้องการแสดงออกเป็นผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม นำเสนอผ่านเรื่องราวกิจกรรมที่ทำร่วมกันภายในครอบครัว มาสร้างเป็นรูปทรงที่ประกอบไปด้วยสิ่งของต่างๆ และรูปทรงคนที่แทนสมาชิกในครอบครัว ด้วยเทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม ผลงานศิลปะชุดนี้เป็นการแสดงออกถึงความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนานที่ได้สัมผัสมาจากครอบครัว สื่อสารไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะให้ได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น เกิดเป็นรอยยิ้มและความสุขอย่างอímเอมใจ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม รูปทรงอิสระและมีสีสันสดใส ด้วยเทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม ประกอบกันขึ้นเป็นศิลปะการใช้พื้นที่ 3 มิติ จากเรื่องราวความรัก ความอบอุ่น และความผูกพันกับบุคคลในครอบครัว สื่อสารไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะให้ได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น เกิดเป็นรอยยิ้มและความสุขอย่างอímเอมใจ

1.3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจ	แนวทางของศิลปกรรม	รูปแบบ	เทคนิค
เรื่องราวความทรงจำในวัยเด็ก ความสุข ความสนุกสนาน ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันในครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์ - วทันยา ศิริวรรณ - Bisa Butler 	ผลงานสื่อผสม 3 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม	การเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ เรื่อง มหัศจรรย์แห่งความสุข นำเสนอเป็นผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม จำนวน 3 ชุด แนวคิด ต้องการแสดงออกถึงความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว เกิดเป็นแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขึ้น</p>

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

1.4 สมมติฐาน

ผลงานชุดนี้สามารถสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง เทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม หากครอบครัวปราศจากความรัก ความผูกพัน และความอบอุ่น ย่อมไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์ด้วยการแสดงออกเช่นนี้ได้

1.5 ขอบเขตการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ กิจกรรมในครอบครัวที่ประทับใจ และนำเสนอถึงเรื่องราวความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนานจากความทรงจำในวัยเด็กสู่การสร้างสรรคงานศิลปะ

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีรูปแบบศิลปะสื่อผสม แบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรงสิ่งของ และรูปทรงคนที่สัมพันธ์กับกิจกรรมครอบครัว ซึ่งมีขนาดแปรผันตามพื้นที่

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

สร้างสรรค์โดยเทคนิคการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม ใช้สีและลวดลายของผ้า แสดงถึงอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคล

1.6 ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์

1. ศึกษา รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์พฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ และกิจกรรมในครอบครัว
2. ค้นหาแบบ เทคนิควิธีการ ลักษณะรูปทรง และสีสันทันสื่อถึงความสุข สนุกสนาน และทดลองพัฒนาผลงาน
3. ทำการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยขยายงานจากแบบภาพร่างผลงาน เป็นผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง เทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

มหัศจรรย์ คือ ความรู้สึกประหลาดใจกับเรื่องหรือสิ่งต่างๆ ที่เกินความคาดหมาย

มหัศจรรย์ความสุข คือ ความรู้สึกถึงความสุขอย่างน่าประหลาดใจ จากเรื่องราวกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว เป็นความประทับใจที่ติดตรึงในความทรงจำมาจนถึงปัจจุบัน

1.8 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการข้อมูล

1. สมุดบันทึก สมุดสเก็ตช์
2. คอมพิวเตอร์
3. ดินสอ ปากกา

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ผ้า
2. อุปกรณ์เย็บ, ปักผ้า
3. ปากกาเคมี
4. ตะแกรงลวด
5. สีอะคริลิก
6. พู่กัน
7. ใยสังเคราะห์
8. โฟม
9. กระดาษหนังสือพิมพ์
10. กระดาษลึง
11. กระจุดม, ลูกปัด

1.9 งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- ค่าวัสดุและอุปกรณ์	40,000	บาท
- ค่าเอกสาร	5,000	บาท
- อื่นๆ	5,000	บาท
รวมทั้งสิ้น	50,000	บาท

1.10 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แสดงออกตามวัตถุประสงค์ ด้วยการค้นหางานศิลปกรรมที่เป็นของตนเอง และสามารถเผยแพร่ความรักความสุขไปสู่ผู้ชม
2. ผลงานวิถยานุพันธ์ที่แสดงถึงความรัก ความผูกพันในครอบครัวตามกระบวนการทางศิลปะ
3. ได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นรูปแบบเทคนิควิธีการเฉพาะตน

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ความทรงจำในวัยเด็ก ความสุข ความสนุกสนาน จากการใช้เวลาร่วมกันกับครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งในการสร้างสรรค์นี้ต้องศึกษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ เพื่อประกอบในกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

2.1 แรงบันดาลใจและแนวความคิด

2.1.1 ความหมายของครอบครัว

2.1.2 สัมพันธภาพในครอบครัว

2.2 รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

2.2.1 เด็กและความสนใจในวัยเด็ก ช่วงอายุ 6-12 ปี

2.2.2 เด็กกับศิลปะ

2.2.3 ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก

2.2.4 งานหัตถกรรม

2.2.5 ศิลปะสื่อผสม

2.3 แนวทางของศิลปกรรม

2.3.1 อาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์

2.3.2 วทันยา ศิริวรรณ

2.3.3 Bisa Butler

2.1 แรงบันดาลใจและแนวความคิด

“ความสุข” สิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนแสวงหา ความสุขของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน บางคนความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สินเงินทอง การได้ท่องเที่ยว หรือการได้รับประทานอาหารรสชาติดี ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้แสวงหาความสุขเช่นกัน เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้เฝ้าถามตนเองว่าความสุขที่แท้จริงนั้นคืออะไร และข้าพเจ้าก็ได้คำตอบ ความสุขของข้าพเจ้านั้นเกิดขึ้นจากครอบครัว ความรักความอบอุ่น และกำลังใจจากทุกคนที่มอบให้ นั่นคอยเติมเต็มชีวิต และการได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน พุดคุย หยอกล้อกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกัน นับเป็นช่วงเวลาแห่งความสุข ความรักและความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด แม้มีทรัพย์สินเงินทองมากมายก็ไม่อาจซื้อหาได้

2.1.1 ความหมายของครอบครัว

ครอบครัว เป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ เป็นสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีอิทธิพลยิ่งใหญ่ที่สุดต่อพฤติกรรมของเด็กที่จะตามมาในอนาคต เป็นสังคมที่ประกอบไปด้วยบิดามารดาถือว่าเป็นผู้ใกล้ชิด ครอบครัวจึงถือเป็นสถาบันแห่งแรกที่สร้างนิสัย ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติ²

ครอบครัวในนิยามของข้าพเจ้านั้น คือกลุ่มคนที่ได้ร่วมใช้ชีวิตร่วมกัน ไม่ว่าจะเกี่ยวพันทางสายเลือดหรือไม่มีความเกี่ยวพันทางสายเลือดก็ตาม สมาชิกในครอบครัวมีความรักมอบให้แก่กันด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือเกื้อกูล ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ซึ่งหากครอบครัวมีความรัก ความอบอุ่นให้แก่กันอย่างเพียงพอ สมาชิกในครอบครัวจะเป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทางใจ

ข้าพเจ้าเปรียบพ่อและแม่เป็นรักแรกของลูก ความรักที่ได้รับตั้งแต่ลืมตาขึ้นมาบนโลกนี้ และพ่อแม่มองคอยเลี้ยงดูให้เติบโตใหญ่ด้วยความทะนุถนอม อบรมสั่งสอนการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีเหตุผล ให้การศึกษาที่สูงที่สุดที่ได้ พ่อและแม่สอนเสมอให้เป็นคนที่มอบความรักให้กับผู้อื่น กตัญญูรู้คุณ รักที่รักน้อง คิดดีทำดี และมองหาสิ่งดีๆ จากเหตุการณ์ต่างๆ ทุกคำสอนของพ่อและแม่นั้นหล่อหลอมให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่สมบูรณ์ ความรักและความปรารถนาดีที่บริสุทธิ์ที่ได้รับจากครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญกับครอบครัวเหนือสิ่งอื่นใด

² เตชา ศิริเจริญ, เด็กกับอิทธิพลของครอบครัว, วารสารวิชาการนิติศาสตร์, 2, 3 (มกราคม-มิถุนายน), 51.

2.1.2 สัมพันธภาพในครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ญาติพี่น้อง ปู่ ย่า ตา ยายหรือบุคคลอื่นๆ ที่อาศัยรวมอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ และปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม³

สัมพันธภาพครอบครัวในนิยามของข้าพเจ้า คือการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว การใช้เวลาอยู่ร่วมกัน มีความรักใคร่กลมเกลียว รับผิดชอบและปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองต่อครอบครัว อย่างสมบูรณ์ การกระทำดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ดังนั้นสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวต้องอาศัยการร่วมมือจากสมาชิกทุกคน คือการใช้เวลาทำกิจกรรมร่วมกัน ปรึกษาพูดคุยกัน สม่่าเสมอ อยู่เคียงข้างกันในยามที่เผชิญปัญหา และในสังคมปัจจุบัน ความเป็นอยู่ของคนในสังคมมีการแข่งขันสูง ทั้งหน้าที่การงาน การประกอบอาชีพ ในยุคที่ทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้เวลาในการแลกมา และความแตกต่างเลื่อมล้ำในสังคม ทำให้คนหลายคนหันไปให้ความสำคัญกับการหาเงินทอง และลดบทบาทหน้าที่ของตนต่อครอบครัวลง หยิบยื่นเงินทองในการซื้อความสุขและความสะดวกสบาย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ไม่ดีในครอบครัว เมื่อคนในครอบครัวห่างเหิน ไม่มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน บ้านก็ไม่มีความรักอบอุ่นอีกต่อไป ขาดความเข้าใจกัน ทำให้สมาชิกในครอบครัวเริ่มไปแสวงหาความสุขข้างนอกร้านเพื่อเติมเต็มความรู้สึก ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพจิต และปัญหาสังคม

ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่ให้การเอาใจใส่ และมีเวลาให้อย่างเต็มที่ ครอบครัวเรามักจะทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่นการทำอาหารและรับประทานอาหารร่วมกัน พูดคุยกันปรึกษาเรื่องราวต่างๆ พ่อและแม่เลี้ยงดูโดยให้อิสระทางความคิดและรับฟังลูกๆ เสมอ และไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด ท่านทั้งสองจะแสดงออกถึงความรักความห่วงใยโดยการกอดและหอมเสมอ ทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความรักและรู้สึกถึงความอบอุ่น ความปลอดภัยเมื่อกลับบ้านที่มีครอบครัวอยู่ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ทำให้หวนคิดถึงบ้านเสมอเมื่ออยู่ห่างไกล บ้านที่มีคนที่รัก และรักเราอย่างแท้จริง การได้ใช้เวลาร่วมกัน ทำกิจกรรมต่างๆ เป็นการกระชับความสัมพันธ์ให้รักใคร่กลมเกลียวกันมากขึ้น เป็นการยืนยันความจริงที่ว่า ไม่มีที่ใดอยู่แล้วมีความสุขเท่ากับที่บ้าน ข้าพเจ้าจึง

³ ปราณี สุทธิสุนทร, สัมพันธภาพในครอบครัวกับการดูแลสุขภาพ, (กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ. ลีฟวิ่ง จำกัด, 2552)

ต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่จะส่งต่อความสุขที่เกิดขึ้นในครอบครัวไปสู่ผู้ชมงานของข้าพเจ้า ซึ่งงานศิลปะชุดนี้อาจทำให้ผู้ชมงานตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวมากขึ้น

ความสุขของข้าพเจ้าได้เริ่มก่อตัวขึ้นเมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก มีช่วงเวลาที่น่าประทับใจ จากกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัวมากมาย แต่เหตุการณ์ที่ติดตรึงในความทรงจำนั้นคือ การไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว ความคาดหวังและการรอคอยของเด็กคนหนึ่งที่พ่อและแม่บอกจะพาไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอมนั้น ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการตั้งใจเรียนและเฝ้ารอคอยให้ถึงปิดเทอมในวัน และเมื่อการรอคอยสิ้นสุดลงความสุขและความตื่นเต้นก็เกิดขึ้น ครอบครัวของเราออกเดินทางมุ่งหน้าไปเที่ยวทะเล ในระหว่างการเดินทางมีการพูดคุยหยอกล้อกันเสมอ และในการเที่ยวครั้งนี้เราไปกันแบบครอบครัวใหญ่โดยมีคุณย่า ลุง ป้า น้า อา และลูกพี่ลูกน้อง ที่ออกเดินทางไปรอคอยเราอยู่ที่นั่นแล้ว ครอบครัวของเราช่วยกันรับประทานอาหารทะเล พักผ่อนเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน แม้เรื่องราวการไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอมนี้จะเป็นความสุขในช่วงเวลาสั้นๆ ก็ตาม แต่ความรู้สึกประทับใจในครั้งนั้นยังคงติดอยู่ในความทรงจำมาจนถึงปัจจุบัน

จากเรื่องราวความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนาน จากกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ สู่แนวคิดโดยนำช่วงเวลาที่ประทับใจที่สุดในวัยเด็ก นั่นคือการไปเที่ยวทะเลกับครอบครัวในช่วงปิดเทอม มานำเสนอในรูปแบบผลงานศิลปะ

ภาพที่ 1 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม

ภาพที่ 2 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม

ภาพที่ 3 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม

ภาพที่ 4 ภาพถ่ายในวัยเด็กเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในช่วงปิดเทอม

2.2 รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

2.2.1 เด็กและความสนใจในวัยเด็ก ช่วงอายุ 6-12 ปี

ศาสตราจารย์แพทย์หญิงนงพงา ลิ้มสุวรรณ กล่าวถึงเด็กช่วงอายุ 6-12 ปี ไว้ว่า เด็กช่วงนี้จะมีความสามารถในการคิด การจำ การพูด และการรับรู้ดีขึ้นมากทำให้เด็กเริ่มรู้ความเป็นจริงในชีวิตหลายๆ อย่างการเกิด การตาย ความแตกต่างของเพศหญิงและชายชัดเจน ความคิดก็มีเหตุผลมากขึ้น และมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ดังนี้

1) การควบคุมอารมณ์ (Impulse control) เด็กสามารถมีความคิดได้มากขึ้น จึงสามารถที่จะลองคิดดู ลองเอาอย่างคนอื่นดูบ้าง ไม่ต้องแสดงออกเป็นพฤติกรรมทันที ภาวะสงบของอารมณ์ได้ ทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนหนังสือได้

2) การพัฒนาจริยธรรม (Superego development) การสร้างนั้นอาศัยพ่อแม่เป็นตัวอย่าง ก่อนหน้าวัยนี้เด็กไม่ได้รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิดแต่ก็ทำตามพ่อแม่ไป พอถึงวัยเรียนเด็กจะรู้สึกจริงๆ ว่าอะไรถูกต้องอะไรไม่ถูกต้อง คือเด็กเริ่มการยอมรับเรื่องความถูกผิดให้เป็นคุณธรรมของตัวเอง (internalised) ฉะนั้นในวัยนี้เด็กจะไม่ทำผิดเพียงเพื่อเอาใจพ่อแม่แต่เพราะเด็กเองเห็นว่าผิดจึงไม่ทำ

3) การเล่นและการทำงาน เมื่อรู้ว่ามี ความแตกต่างระหว่างการเล่น การทำงานควรให้เด็ก รู้สึกสนุกที่จะทำงาน รู้สึกว่าตัวเองมีความสามารถทำได้ การเล่นก็เปลี่ยนไป วัยนี้ชอบเล่นเป็นหมู่เป็นกลุ่ม ชอบเล่นอย่างมีกฎมีกติกา

4) ความสัมพันธ์กับพ่อแม่และเพื่อน เด็กชอบที่จะเล่นกับเพื่อนและคนนอกบ้านมากขึ้น จะเอาอย่างเพื่อน บางทีเด็กอาจรู้สึกผิดหวังในพ่อแม่ของตนว่าไม่เก่งเท่าที่ตนเคยคิด (disillusioned) บางทีมีความเพื่อฝืนเกี่ยวกับชาติกำเนิดของตนไปต่างๆ (family romance) สนใจผู้ใหญ่ในบ้านมากกว่าพ่อแม่ เช่น ครู ซึ่งเป็นวิธีที่เด็กจะทำให้ตัวเองแยกจากพ่อแม่เป็นอิสระมากขึ้นตามลำดับ

5) ความพร้อมที่จะเรียน ความคิดของเด็กพร้อมเมื่ออายุ 6 ปี เพราะสามารถคิดย้อนกลับไปได้ รู้ความคงที่ของปริมาณ แยกแยะน้ำหนัก ส่วนสูงต่างๆ ได้

6) การพัฒนาของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ การทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ มีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น การเห็น การได้ยิน การทำงานประสานกันของประสาทรับรู้อวัยวะต่างๆ⁴

จากการศึกษาพัฒนาการของเด็กในช่วงอายุ 6-12 ปี พบว่าเด็กในช่วงวัยก่อน 7 ขวบ จะเห็นตนเองเป็นศูนย์กลาง แต่เมื่ออายุ 7 ขวบ เข้าสู่วัยเรียน เด็กจะเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมมากขึ้น ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน ทำให้มีการพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เด็กจะเรียนรู้ความถูกต้อง และเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งรอบตัวโดยมีพ่อแม่เป็นแบบอย่าง เด็กจะรู้จักควบคุมอารมณ์และแก้ไขปัญหาได้มากขึ้น เด็กจะเกิดการปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้ด้วยตัวเอง ซึ่งเด็กในวัยนี้เพื่อนจะมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและประสบการณ์ การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนจากการเล่นจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ปรับตัว และมีเหตุผลมากขึ้น แต่ก็ยังคงมีขอบเขตของการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยการทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัว พ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญกับลูกเสมอในการฝึกฝนเรียนรู้ต้องอาศัยความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่จากครอบครัวเป็นรากฐานสำคัญในการคิด และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

การเล่นของเด็ก คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว และบุคคลอื่นๆ การเล่นของเด็กทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน พร้อมทั้งส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา ภาษา อารมณ์และสังคม กล่าวคือในการเล่นของเด็กจะเกิดการเคลื่อนไหวร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง และมีสติปัญญาในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีเหตุผลมีผลจากการเล่น บทบาทสมมติต่างๆ นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ และยังมีการพัฒนาด้านภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น สุดท้ายคือพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม เด็กจะเรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่นและมีเหตุผล รู้จักการแก้ไขปัญหา

ข้าพเจ้าในวัยเด็ก เติบโตมาท่ามกลางธรรมชาติ และไม่บ่อยนักที่จะมีของเล่น พ่อและแม่จะซื้อของเล่นให้ในโอกาสสำคัญหรือจากการเป็นเด็กดี ของเล่นจึงเป็นของขวัญและของรางวัลที่น่าภาคภูมิใจ ของเล่นที่ข้าพเจ้าชื่นชอบจะมีสีสันสดใส มีรูปทรงที่เข้าใจง่าย และมีลวดลายกราฟิกการ์ตูน

⁴ นงพงา ลิ้มสุวรรณ, **พัฒนาการทางจิตใจ**, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/child/06242014-1920?fbclid=IwAR2IcFqdvsvzjOmiB5OpGbBibjUOnU-7Qc1QNVfE9luiSdLi1qP0St-YdCQ>

แต่ส่วนมากข้าพเจ้าและพี่ๆ น้องๆ จะหยิบจับสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว แล้วจินตนาการสมมติให้เป็นสิ่งที่ต้องการ เช่น ไปไม้ใช้แทนเงิน และให้ดอกไม้เป็นขนม หรือขุดดินเป็นหลุมและแล้วหยอดดินที่ผสมกับน้ำลงไปหลุมแล้วใช้ช้อนแคะขึ้นมาจากหลุมเป็นขนมครก และสมมติตัวเองเป็นแม่ค้าหรือแม่กระทัง เล่นบทบาทสมมติแทนตนเองเป็นพ่อแม่ เล่นกับพี่ๆ น้องๆ เป็นครอบครัว หรือเล่นเป็นคุณครู นักเรียน ซึ่งเหล่านี้เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากบุคคลรอบตัว พ่อแม่ ครอบครัว คุณครู หรือบุคคลอื่นๆ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมล้วนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก วัยเด็กจึงเป็นวัยที่กล้าคิด กล้าแสดงออก ไร้เรง เพราะไม่มีความคิดที่ซับซ้อนและใช้เหตุผลกับทุกอย่างเหมือนผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าประทับใจเรื่องราวและช่วงเวลาความคิดแบบเด็กๆ นำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะและนำรูปแบบ ลักษณะรูปร่าง รูปทรงของของเล่นเด็ก ของเล่นที่เกิดจากการสมมติ หยิบจับสิ่งของรอบตัว ลักษณะรูปร่าง รูปทรงจากธรรมชาติ สีเส้นต่างๆ ลวดลายกราฟิกการ์ตูน มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 5 ภาพของเล่นเด็ก

ที่มา <https://www.youtube.com/watch?v=Pewmvrblno> เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2563

2.2.2 เด็กกับศิลปะ

ในโลกของเด็ก ศิลปะ คือ การแสดงออกอย่างอิสระเสรี ที่เต็มไปด้วยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในสิ่งต่างๆ ความบริสุทธิ์ จริ่งใจ เปิดเผย ตรงไปตรงมา การวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะเด็กอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาช่วงใดช่วงหนึ่ง เราจะได้เห็นความงอกงามหรือความถดถอยทางจิตวิญญาณของเด็กในช่วงนั้นๆ ได้ ความงอกงามหรือความถดถอยนี้เป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ และการเรียนรู้จากบุคคล สื่อ เหตุการณ์หรือกระแสนิยมที่เด็กได้รับเมื่อเขาได้รับโอกาสให้แสดงออกเป็นผลงานทางศิลปะอย่างอิสระ⁵

เด็กในช่วงวัย 7-12 ปี ตามทฤษฎีพัฒนาการทางศิลปะเด็ก ของโลเวนเฟลด์และเอ็ดวาร์ดส์ ซึ่งแบ่งขั้นพัฒนาการศิลปะ ตามการแสดงออกตามความคิด ตามความรู้สึกของเด็กที่มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคลซึ่งจะพัฒนาตามวัยและวุฒิภาวะ⁶ ดังนี้

ช่วงอายุ 7 - 9 ปี วัยสร้างมโนทัศน์ เด็กจะใช้การวาดแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจเรื่องมโนทัศน์มากกว่าการเห็น มีการใช้เส้นฐานท้องฟ้า อากาศตรงกลาง และวาดแบบตานกหรือแปลน x-ray และสลับด้าน รวมถึงวาดคนโดยใช้รูปร่างแบบเรขาคณิต แขนขามีเนื้อที่มากขึ้น

ช่วงอายุ 9 - 12 ปี วัยเกาะกลุ่ม มีลักษณะการวาดรายละเอียดมากขึ้น เช่น กระจกมรดกลายของเสื้อ มีการตกแต่งภาพ คำนึงถึงสภาพแวดล้อม และเริ่มวาดแบบมิติในลักษณะของการทับซ้อน เริ่มวาดโดยมีมิติหรือความลึก และวาดท่าทางในบางลักษณะ ทำให้ไม่สามารถเห็นทุกส่วนของร่างกาย

จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางศิลปะเด็ก พบว่าเด็กในแต่ละช่วงอายุมีพัฒนาการวาดภาพและแสดงออกตามลำดับการเรียนรู้ การสังเกต และการเข้าใจธรรมชาติและสภาพแวดล้อม เด็กในช่วงอายุ 7-9 ปี จะวาดภาพตามจินตนาการโดยใช้รูปร่างแบบเรขาคณิต ประกอบเป็นเรื่องราว ยังไม่มีมิติและการทับซ้อน แต่เมื่ออายุ 9-12 ปี เด็กจะมีการสังเกตสิ่งรอบตัวมากขึ้น ทำให้ภาพที่เด็กวาดปรากฏรายละเอียด มีมิติและการทับซ้อน ทั้งนี้เด็กช่วงอายุ 7-12 ปี ก็แสดงออกและสร้างสรรค์งานศิลปะตามความคิดแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก และสภาพจิตใจได้เป็นอย่างดี บรรยากาศและ

⁵ ปริญญา นันตสุข, เราเห็นอะไรในศิลปะเด็ก (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2547)

⁶ วิสูตร โพธิ์เงิน, ศิลปะสำหรับเด็ก (Art for Children) (นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์, 2556)

สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานของเด็ก เด็กจะเกิดการอยากรู้ อยากทดลอง นำไปสู่ การค้นพบเทคนิควิธีการที่ตนเองสนใจและถนัด ดังนั้นกิจกรรมจึงส่งเสริมให้เกิดความเด็กฉลาดทาง อารมณ์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ดีต่อศิลปะ รวมถึงเป็น บุคคลที่มีรสนิยมดีในอนาคต

ข้าพเจ้าชื่นชอบการวาดภาพมาตั้งแต่เด็ก และด้วยเหตุที่ชอบดูการ์ตูนและอ่านหนังสือ การ์ตูนนั่นเอง ทำให้ภาพที่วาดในวัยเด็กล้วนแต่เป็นภาพลักษณะการ์ตูน ภาพเสมือนจริง และระบาย สีที่สดใสเสมอ ซึ่งในปัจจุบันข้าพเจ้าก็ยังคงชื่นชอบรูปแบบการสร้างสรรค์งานในลักษณะภาพเสมือน การวาดการ์ตูน และได้มีการพัฒนาทดลองสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง จึงนำรูปแบบการ วาดภาพเสมือนจริง ลักษณะการ์ตูนมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ รวมถึงการใช้สีส้น ในการสื่อความหมายความสดใสในวัยเด็กร่วมด้วย

2.2.3 ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก

ภาพประกอบหนังสือถือเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กสนใจและสามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทาง ศิลปะจากการรับรู้แนวคิด การจัดวางองค์ประกอบ และเทคนิควิธีการจากภาพในหนังสือ ซึ่ง ประสบการณ์ในการรับรู้ทั้งหมดสามารถเป็นแนวทางและทางเลือกในการสร้างสรรค์งานศิลปะของ เด็กได้⁷

เกริก ยूनพันธ์ กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กว่ามีจุดประสงค์ เพื่ออธิบายและเสริมเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก เพื่อจุดประกายและสร้าง จินตนาการสำหรับเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดความประณีตและรักความสวยงาม และควรมีลักษณะที่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหนังสือโดยเฉพาะตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้จัดทำ และกล่าวถึงลักษณะ ภาพที่เด็กชอบว่า เด็กเล็กชอบภาพประกอบลายเส้นที่ไม่ซับซ้อน เมื่อเด็กโตขึ้น ภาพประกอบที่เด็ก ชอบจะซับซ้อนมากขึ้นด้วย เด็กจะชอบภาพประกอบที่มีสีสันสดใส เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา

⁷ วิชาวิ คงมาลา, **บทบาททางศิลปศึกษาของเกริก ยूनพันธ์ (ครุศาสตรมหาบัณฑิต)**, เข้าถึงได้จาก https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=90&ReclId=11856&obj_id=21480&showmenu=no&userid=0

เด็ก ๆ มักจะดูรูปวาดทางขวามือก่อนรูปทางซ้ายมือ เด็กชายและเด็กหญิงชอบภาพประกอบในหนังสือไม่แตกต่างกัน แพลตฟอร์มที่วาดด้วยสีน้ำและสีหมึกที่มีสีสดใสจะส่งผลให้เด็กเกิดจินตนาการที่ดี⁸

จากการศึกษาลักษณะและความสำคัญของภาพประกอบหนังสือ ข้าพเจ้าคิดว่าภาพประกอบมีความสำคัญมากต่อความสนใจของเด็ก ภาพประกอบเป็นแรงจูงใจลำดับต้นๆ ในการส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน เนื่องจากภาพประกอบจะบอกเล่าเรื่องราวบางช่วงบางตอนของเนื้อหา หากภาพประกอบน่าสนใจก็จะกระตุ้นให้เด็กอยากที่จะอ่านหนังสือ ภาพประกอบที่ดีต้องสอดคล้องกับเนื้อหา มีสีสันสดใสสวยงาม ทั้งนี้เด็กจะได้ความรู้ทางศิลปะจากภาพประกอบไปด้วย ผ่านลายเส้น สี รูปร่าง รูปทรง และการจัดองค์ประกอบของภาพ ซึ่งในปัจจุบันมีหลายสำนักพิมพ์ต้องปิดตัวลง เนื่องจากคนในยุคปัจจุบันสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางโซเชียลได้รวดเร็วกว่าหนังสือที่ต้องรอการตีพิมพ์และจำหน่าย ทำให้หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน หนังสือนิยาย หรือหนังสือสารคดีต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับของเด็กถูกนำเสนอในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้เด็กสนใจการอ่านหนังสือจากการตีพิมพ์ลดน้อยลง แต่ไม่ว่าเด็กจะอ่านหนังสือในรูปแบบใดก็ตาม ภาพประกอบก็ยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจและอยากอ่านเนื้อหา

นับตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าชื่นชอบงานเขียนภาพการ์ตูน ทำให้เป็นเด็กที่รักการอ่านหนังสือนิทานและหนังสือการ์ตูนไปด้วย แต่หนังสือที่ชื่นชอบนั้นมีลักษณะของภาพประกอบมากกว่าเนื้อเรื่อง ซึ่งเนื้อเรื่องจะมีที่มิเพียงสั้นๆ ข้าพเจ้ามักจะดูภาพแล้วจินตนาการเรื่องราวและดูลักษณะการวาดภาพแล้วนำมาฝึกวาดภาพตามเสมอ การที่ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือนิทานและหนังสือการ์ตูนในวัยเด็กนั้น มีอิทธิพลส่งผลมาสู่การสร้างสรรคงานศิลปะในปัจจุบัน และผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ก็ได้รูปแบบการวาดลวดลายในลักษณะการ์ตูนที่มีสีสดใส สื่อถึงความชอบและความสนใจในวัยเด็ก ความสุข ความสนุกสนานจากเรื่องราวความประทับใจเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว

⁸ เกริก ยุ้นพันธ์, การออกแบบและเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2543)

ภาพที่ 6 หนังสือชื่อเรื่องคุณลุงชอบปลูกต้นไม้ (2551)
เนื้อเรื่อง, ภาพประกอบ เกริก ยूनพันธ์

ที่มา <https://www.welovebook.com/Inc/ImgDetBox.php?bID=28609>

เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2563

ภาพที่ 7 หนังสือตัวเลขไทยไก่เขี่ย (นิทานรางวัลมูลนิธิเด็ก ปีที่ 1)
(รางวัลดีเด่น (สพฐ.) เนื้อเรื่อง รักชิตา, ภาพประกอบ กันจณา คำโสภี
ที่มา <https://www.happyreading.in.th/bookreview/detail.php?id=74>

เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2563

2.2.4 งานหัตถกรรม

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ กล่าวว่า สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นด้วยมือเรียกว่าหัตถกรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักคือการใช้สอย ต่อมาเมื่อมีประโยชน์ใช้สอยสมบูรณ์แล้ว มนุษย์จึงสร้างให้มีฝีมือสูงขึ้นโดยใช้ทักษะเฉพาะตัวผสมผสานกับความรู้สึกรู้จักคิดจินตนาการและความงดงาม ทำให้งานหัตถกรรมมิได้เป็นเพียงเครื่องมือเครื่องใช้เท่านั้น แต่มีความงามแฝงภูมิปัญญาและค่านิยมของชุมชน ซึ่งเป็นต้นเค้าของสิ่งที่เรียกกันภายหลังว่า “ศิลปะ” และเรียกหัตถกรรมที่มีคุณลักษณะดังกล่าวว่า “ศิลปหัตถกรรม”⁹ และงานศิลปหัตถกรรมนั้นมีมากมายหลายแขนง ทุกแขนงมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยมายาวนาน หากแบ่งตามประเภทวัสดุและกรรมวิธีจะได้ดังนี้ การปั้นและหล่อ การเย็บปักถักร้อยและการทอผ้า การแกะสลัก การก่อสร้าง การเขียนหรือวาด การจักสาน และการทำเครื่องกระดาช เป็นต้น

การเย็บปักถักร้อย เป็นศิลปหัตถกรรมงานฝีมือของคนไทยที่มีมาแต่โบราณกาล ทำขึ้นเพื่อตกแต่งให้เกิดความเรียบร้อยและสวยงาม โดยมากมักเป็นขั้นตอนต่อจากการทอผ้าหรือการนำผ้าสำเร็จรูปมาใช้ในการทำเครื่องนุ่งห่ม เครื่องแต่งกาย ประยุกต์ใช้ในหลายรูปแบบสำหรับผู้คนทุกระดับชั้น เช่น ใช้ในงานพระราชพิธีและงานพิธีต่างๆ ใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งเครื่องเรือนหรือสถานที่ ทำถุง หมอนพุก และม่าน เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นในทุกยุคสมัยศิลปหัตถกรรม การเย็บปักถักร้อยของคนไทยเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่สตรีที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนมาตั้งแต่เยาว์วัย ทั้งในหมู่ชนทั่วไปและกลุ่มเจ้านายชั้นสูงในราชสกุลเพราะถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถือปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาในการเป็นแม่บ้านแม่เรือน¹⁰

ข้าพเจ้าสนใจในเสน่ห์ของงานหัตถกรรม เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือในการทำชิ้นงานผ่านการเรียนรู้และการฝึกฝน ดังที่ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษที่สั่งสมมายาวนาน งานหัตถกรรมจะ

⁹ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, “ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน : เอกลักษณะเฉพาะถิ่น,” วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 30, 1 (2553): 164.

¹⁰ ดลยา เทียนทอง, “ความก้าวหน้าในศิลปหัตถกรรมการเย็บปักถักร้อยของสตรีไทย รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว,” วารสารไทยศึกษา, 9, 2 (สิงหาคม, 2556-มกราคม, 2557)

บ่งบอกถึงรสนิยม ความประณีตละเอียดละไม เอกลักษณะเฉพาะของผู้ทำหรือแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นการเย็บปักผ้าจากความคิดที่อยากสวมใส่ เสื้อผ้าในลวดลายที่ตนเป็นผู้ออกแบบและปักลวดลายนั้นด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงอยากเรียนรู้ กระบวนการและวิธีการเย็บปักผ้า ประกอบกับการเย็บ ปัก ถัก ร้อย เป็นเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ที่ ข้าพเจ้าชื่นชอบและเห็นคุณค่าของงานฝีมือทุกชิ้น เพราะผลงานทุกชิ้นทำขึ้นด้วยความประณีต และ ช่วงเวลาขณะเย็บปักผ้า นั้น เป็นช่วงเวลาแห่งความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ศึกษาเรียนรู้และ ทดลองคิดค้นการเย็บปักผ้าในรูปแบบต่างๆ นำไปสู่เทคนิควิธีการเฉพาะตน ข้าพเจ้าจึงนำเทคนิค วิธีการเย็บปักผ้ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

2.2.5 ศิลปะสื่อผสม

สื่อผสม เป็นผลงานการนำสื่อและกลวิธีหรือเทคนิคมาประกอบกันหลายประเภทเข้าไปร่วม ด้วยกันในผลงานศิลปะ เรื่องราวแล้วแต่ผู้สร้างสรรค์ผลงานเฉพาะตน จะเป็นทัศนศิลป์ที่เป็นรูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ถึงแม้ศิลปินจะแสดงออกด้วยกันหลายๆ อย่างก็ตาม แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีสื่อหนึ่ง เป็นประธาน เป็นโครงสร้างสำคัญในงานนั้น และอื่นๆ จะเป็นส่วนประกอบ เช่น ในงานชิ้นหนึ่งมีสี และแสงเป็นตัวสำคัญ งานนั้นก็จัดอยู่ในสาขาจิตรกรรม หรือในงานที่มีลักษณะทางปริมาตรของ วัตถุหรือของที่วางเป็นโครงสร้างสำคัญแล้วมีสี แสง เสียงเป็นส่วนประกอบก็เป็นงานในสาขา ประติมากรรม ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่เจตนาของศิลปินและผลที่ได้รับจากงานชิ้นนั้นเป็นสำคัญ แต่ก็อาจมี งานบางชิ้นที่มีสื่อต่างๆ ผสมกันในลักษณะที่ไม่อาจแยกออกได้ว่าสื่อใดเด่นกว่า และเป็นเจตนาของ ศิลปินที่จะให้เป็นไปเช่นนั้นด้วย ก็มักจะเรียกศิลปะชิ้นนี้ว่าศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art)¹¹

กลวิธีในการสร้างสรรค์งานศิลปะสื่อผสม ประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ ดังนี้

1. ลักษณะวัตถุและรูปทรง

ลักษณะวัตถุ หมายถึง โครงสร้างของวัตถุต่างๆ หรือวัตถุที่มีลักษณะต่างๆ ที่นำเสนอใน ผลงานศิลปะในรูปแบบของความมองเห็นจริงของวัตถุและมีรูปทรงอันสวยงามและไม่สวยงาม แตกต่างกันไป สร้างรูปทรงเป็นจุดเด่นของผลงานศิลปะในลักษณะวัตถุและรูปทรง เช่น ลักษณะวัตถุ และรูปทรงของวัฒนธรรมท้องถิ่น ลักษณะวัตถุและรูปทรงของเทคโนโลยี ลักษณะวัตถุและรูปทรง

¹¹ ชลุด นิมเมสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 9 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2557)

ของวัฒนธรรม สังคมเมืองและชนบท เป็นต้น รูปทรง (Form) ก็มีความสำคัญ คนส่วนมากมักจะมองข้ามคุณค่าของรูปทรงไปเสีย รูปทรงแฝงอยู่ภายใน ประกอบกันเป็นเรื่องราวทำให้เกิดเป็นศิลปะขึ้น เรารู้เรื่องว่าเป็นเรื่องศาสนา โบราณนิยาย เป็นต้น การแสดงลีลาของรูปทรง รูปทรงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รูปทรง คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นจากจินตนาการ ประสานกันอย่างมีเอกภาพ รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส ปัญญา ความคิดภายในเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก ในเนื้อหาหรือเรื่องราวตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ศิลปะ 2 มิติ หรือ 3 มิติ

2. การบูรณาการรูปทรง เป็นการพัฒนาจากรูปทรงเดิมที่ผู้สร้างสรรค์ตามรูปแบบเดิม กว้างและยาว 2 มิติ กว้าง ยาว และสูงในลักษณะ 3 มิติ เปลี่ยนแปลงลักษณะรูปทรงอิสระ มีเสรีภาพในการกำหนดรูปทรงได้อย่างเสรีที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน จากการที่มองเห็นรูปทรงด้วยสายตา มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในลักษณะไม่เหมือนจริง ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ ผลงานศิลปะของผู้สร้างเองเป็นผู้กำหนดให้เกิดรูปทรงขึ้นในผลงานศิลปะนั้น

3. การใช้วัสดุปะติด หมายถึง สื่อที่เป็นวัสดุมาปะติดบนระนาบรองรับ อาจจะเป็น 2 มิติ หรือ 3 มิติ บนผลงานศิลปะ เรียกว่าภาพปะติดหรืออาจจะผสมผสานกับสื่ออื่นๆ เรียกว่า ศิลปะสื่อผสม ในการสร้างสรรค์สื่อผสม หากการสร้างสรรค์นั้นเป็นการผสมผสานของวัสดุบนระนาบรองรับ 2 มิติ เรียกว่าภาพปะติด แต่ถ้าเป็นการผสมผสานกันด้วยวัสดุ 3 มิติ และก่อให้เกิดเป็นลักษณะรูปแบบ 3 มิติขึ้น จะให้ตั้งได้หรืออยู่ในลักษณะใดก็ตาม ก็เรียกผลงานนั้นว่า การสร้างสรรค์โครงสร้างด้วยวัสดุ (Construction) จากการนำเอาวัสดุมาปะติดผสมผสานให้เข้ากับการระบายสี เป็นการสะท้อนให้เห็นวิธีคิดต่อสื่อวัสดุปะติด การเลือกสรรวัสดุที่มีคุณลักษณะต่างกันมารวมกันในที่เดียวกัน จนเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ต่างไปจากอดีต กลวิธีการปะติดไม่ได้เป็นแต่เพียงในการเลือกวัสดุในการสร้างสรรค์ศิลปะได้หลากหลายมากขึ้นเท่านั้น หากมีส่วนช่วยผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอดีตให้ได้มีโอกาสก้าวออกจากเงื่อนไข ทัศนคติทางช่างไปสู่กระบวนการทางความคิดมากขึ้นและนำไปสู่ผลงานศิลปะสื่อผสม

4. การสร้างพื้นภาพ สีจัดได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของงานศิลปะ เพราะสีเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีผลเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทุกอย่างของผลงานศิลปะ อีกทั้งยังมีอิทธิพลแสดงออกภายใน ก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ของศิลปิน สีใช้แทนคำในสิ่งต่างๆ ได้ สีให้ความรู้สึกสวยงามและไม่สวยงาม สีให้ความกลมกลืนและตัดกันอย่างรุนแรง โดยศิลปินกำหนดสีและแทนค่าลงไปบนผลงานศิลปะของเขาเหล่านั้นสะท้อนภาพมาสู่สาธารณชนในการสร้างพื้นภาพด้วยสี

5. กลวิธีระบายสี ซึ่งปรากฏในผลงานศิลปะสื่อผสมของ กมล ทัศนัญชลี ซึ่งผลงานศิลปะสื่อผสมส่วนใหญ่ใช้สื่อะคริลิระบาย หรือผสมกับวัสดุปะติดบนผลงานศิลปะ เป็นการระบายสีด้วยอารมณ์และความรู้สึก แสดงพลังของสีเป็นสีที่สดใส ทั้งเทสีและสาดสีลงบนผลงานซ้อนทับกัน ปรากฏร่องรอยของสีที่ชัดเจน

6. วัสดุและสื่อความหมาย หมายถึง การนำวัตถุมาสื่อความหมายในผลงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ในรูปแบบศิลปะ สะท้อนให้ผู้ชมได้รู้ได้เห็นของเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ผู้สร้างสรรค์นำเสนอในผลงานศิลปะ การแยกประเภทของวัตถุและสื่อความหมาย แยกได้ 3 ประเภท ดังนี้

1) ประเภทและลักษณะของวัตถุ ที่นำมาใช้ในผลงานศิลปะ อาจจะใช้ในประเภทลักษณะของวัตถุที่นำมาใช้ในผลงานศิลปะ อาจจะใช้ในประเภทลักษณะของวัตถุในอดีตและปัจจุบัน หรือแสดงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และประเภทลักษณะของวัตถุเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประเภทวัตถุในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2) การใช้สื่อความหมายของวัตถุ ในผลงานศิลปะจะใช้วัตถุสื่อความหมาย แสดงความเป็นเรื่องราวเนื้อหาวัฒนธรรมหรือแสดงความเป็นมาในอดีตและปัจจุบัน เช่น การสื่อความหมายแสดงความเป็นวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก สื่อความหมายโดยใช้วัตถุท้องถิ่น การสื่อความหมายวัตถุจากอดีตหรือปัจจุบัน โดยการนำเอาวัตถุจากอดีตและปัจจุบันมาสื่อความหมายในผลงานศิลปะ

3) ความสัมพันธ์ของเนื้อหา ในงานศิลปะเนื้อหาเป็นส่วนประกอบหนึ่งของงานศิลปะ กล่าวถึงเรื่องราวในงานนั้นโดยวัตถุ และสื่อความหมายเป็นการบอกเรื่องราวหรือเนื้อหา ให้มีความสัมพันธ์กับผลงานศิลปะ โดยใช้วัตถุเป็นสื่อเรื่องราวนั้น เช่น สะท้อนความเป็นวัฒนธรรม สะท้อนความเป็นอดีต สะท้อนความเป็นปัจจุบันที่มีอยู่จริง โดยใช้วัตถุในผลงานทัศนศิลป์ให้มีความสัมพันธ์ของเนื้อหา¹²

วัสดุและเทคนิคทางศิลปะ

วัสดุ หมายถึง วัตถุที่นำมาใช้ หรือสิ่งของ

¹² เกษม ก้อนทอง, ศิลปะสื่อผสม (กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณการ, 2549)

วัตถุ หมายถึง สิ่งที่เตรียมไว้เพื่อผลิตหรือประกอบกันเป็นสิ่งสำเร็จรูปลักษณะต่างๆ ตามที่ต้องการ ดังนั้นวัสดุโดยทั่วไป หมายถึง วัตถุดิบหรือสิ่งของที่เตรียมไว้เพื่อใช้ผลิตหรือประกอบสิ่งสำเร็จรูปหรือสินค้าใดๆ

ส่วนวัสดุทางศิลปะ หมายถึง วัตถุดิบทางสุนทรีย์หรือวัสดุใดๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ทางศิลปะด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ ให้เป็นภาพหรือรูปแบบที่มีความสวยงามแปลกตาที่น่าทึ่ง

ลักษณะที่มาของวัสดุ

วัสดุที่นำมาใช้ในงานศิลปะ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ที่มา คือ

1) วัสดุจากธรรมชาติ คือ วัสดุที่เกิดขึ้นเองมิใช่เกิดจากการสร้างของมนุษย์ วัสดุธรรมชาติจะมีสีสันพื้นผิว รูปลักษณ์ ที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปตามคุณสมบัติทางกายภาพ เมื่อมนุษย์พบเห็นและกำหนดชื่อเรียกทางกายภาพเหล่านั้นเพื่อความเข้าใจร่วมกันว่า ดิน แร่ หิน พืช สัตว์ โลหะ เป็นต้น และจากสิ่งที่ปรากฏขึ้นเองเหล่านี้ มนุษย์มองเห็นคุณค่าในคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุ จึงได้นำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ให้มีรูปลักษณ์ทางกายภาพใหม่ โดยมีความสวยงามเป็นจุดมุ่งหมายหลัก รูปลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นให้มีความสวยงามเหล่านี้ ถูกกำหนดเรียกเพื่อความเข้าใจร่วมกันว่า ศิลปกรรม

2) วัสดุที่มนุษย์สังเคราะห์ขึ้น คือ วัสดุที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์เป็นผู้กำหนดสร้าง ให้ได้คุณสมบัติทางกายภาพคล้ายวัสดุธรรมชาติ หรือได้คุณสมบัติทางกายภาพใหม่ต่างจากวัสดุธรรมชาติ เพื่อเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ของมนุษย์เอง ในแวดวงศิลปะอาจจำแนกวัสดุสังเคราะห์นี้ออกเป็น 2 ประเภท คือ

- วัสดุสังเคราะห์เพื่อใช้สร้างสรรค์งานศิลปะโดยตรง เช่น สีชนิดต่างๆ กระดาษวาดเขียน ผ้าใบเขียนภาพ จี๊ฟิ่ง ปูนพลาสติก ในงานประติมากรรม หมึกพิมพ์ เป็นต้น

- วัสดุสังเคราะห์ที่ผลิตขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการอื่น เช่น ต่อการดำรงชีพของมนุษย์ต่ออุตสาหกรรม เป็นต้น วัสดุเหล่านี้ เช่น โลหะ พลาสติก กระดาษ ไม้ กระดาษ โฟม ซีเมนต์ เป็นต้น

คุณสมบัติของวัสดุ

คุณสมบัติของวัสดุ คือ ลักษณะเฉพาะของวัสดุที่สามารถบอกให้เราทราบว่า วัสดุนั้นเป็นอะไร การนำวัสดุมาใช้ในงานลักษณะต่างๆ จำเป็นต้องทราบถึงคุณสมบัติของวัสดุ เพื่อให้ได้วัสดุที่เหมาะสมกับงานนั้นๆ คุณสมบัติของวัสดุโดยทั่วไปที่ต้องพิจารณา ได้แก่

1) คุณสมบัติทางกายภาพ หมายถึง คุณสมบัติของวัสดุที่เราสามารถสังเกตได้ โดยไม่ต้องใช้ปฏิกิริยาเคมี เช่น สังเกตจากสี กลิ่น รส ความแข็ง ความหนาแน่นสัมพัทธ์ ความถ่วงจำเพาะ ความเหนียว การนำความร้อนและไฟฟ้า จุดเดือด จุดหลอมเหลว ความหนืด และการละลาย เป็นต้น

2) คุณสมบัติทางเคมี เป็นคุณสมบัติของวัสดุซึ่งทราบได้โดยการสังเกตปฏิกิริยาของวัสดุเมื่อทำปฏิกิริยากับวัสดุอื่นๆ เช่น การกัดกร่อน ส่วนผสม การเผาไหม้ เป็นต้น

3) คุณสมบัติทางความรู้สึก เป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจากการรับรู้คุณสมบัติทางกายภาพ หรือคุณสมบัติทางเคมีของวัสดุ เช่น ความสวยงาม ความสดใส ความแปลกตา ความสับสน ความสดชื่น ความกลัว เป็นต้น

หลักการพิจารณาเลือกวัสดุเพื่อสร้างงานศิลปะ

การเลือกนำวัสดุใดมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ จะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุนั้นๆ ความเป็นไปได้ในทางเทคนิคการดำเนินงาน คือ เลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับสภาพรูปแบบที่ต้องการกำหนดสร้างให้เกิดคุณค่าทางด้านความสวยงาม โดยอาจกำหนดแบ่งหลักในการพิจารณาออกเป็น 3 ประการ คือ

1) พิจารณาคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุว่ามีสีสันทน ลวดลาย รูปร่าง พื้นผิว เป็นอย่างไร หากจะนำมาใช้สร้างสรรค์เพื่อสื่อแทนเนื้อหาเรื่องราวตามกำหนดแล้วจะมีความเป็นไปได้ในทางเทคนิควิธีการจัดประกอบ ประยุกต์แปรสภาพมากน้อยเพียงใด มีความคงทนแข็งแรงหรือไม่

2) พิจารณาคุณสมบัติทางความรู้สึกของวัสดุว่าในสีสันทน ลวดลาย รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ที่ปรากฏนั้นมีความสวยงามแปลกตาหรือไม่ ซึ่งความสวยงามนั้นอาจเป็นคุณสมบัติที่ปรากฏทางกายภาพของวัสดุ คือ มีความโดดเด่นสะดุดตาหรือความสวยงามจะเกิดขึ้นเมื่อถูกนำมาจัดประกอบเป็นคุณสมบัติทางกายภาพใหม่ หรือสามารถนำมากำหนดให้มีคุณค่าทางความงามได้ เป็นต้น

3) พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางเทคนิคการดำเนินงาน คือ ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุมาจัดประกอบในทางการแปรสภาพและในทางสร้างสรรค์ให้ออกมามีสภาพเป็นรูปแบบตามที่ต้องการได้ ซึ่งมีความเป็นไปได้ทางเทคนิคการดำเนินงานทางศิลปะ คือ การนำเอาวัสดุมาสร้างสรรค์ดัดแปลงให้เป็นผลงานที่มีความสวยงาม¹³

¹³ มัสกะ สุทรง, ศิลปะสื่อผสม : สีสันทนลวดลายอาหรับ (ศิลปนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต), เข้าถึงได้จาก <http://cai.oas.psu.ac.th/~badul/54/17.pdf>

2.3 แนวทางของศิลปกรรม

2.3.1 อาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์

ภาพที่ 8 อาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์

ที่มา <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=729471> เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

อาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์ เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2526 ปัจจุบันอายุ 37 ปี เป็นอาจารย์ภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเป็นศิลปินอิสระ ศิลปินมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากเรื่องราวความประทับใจจากความรัก ความอบอุ่น และวัฒนธรรมแห่งการแบ่งปันในครอบครัวตามวิถีชีวิตชนบท และถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกผ่านผลงานศิลปะรูปแบบสื่อผสม ด้วยเทคนิควิธีการเย็บ ปัก ถัก ร้อย เป็นบุคคล เสื้อผ้า และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน¹⁴

ข้าพเจ้าสนใจแนวคิดและแรงบันดาลใจที่เป็นเรื่องราวความรัก ความอบอุ่นของครอบครัวใหญ่ วิถีชีวิตในชนบท ซึ่งแสดงออกด้วยเทคนิคการเย็บ ปัก ถัก ร้อย หัตถกรรมพื้นบ้าน ผ่านรูปทรงคน สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อมชนบท และลักษณะเรื่องราวล้วนเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกัน โดยมีผู้เฒ่าเป็นศูนย์กลางในครอบครัว

¹⁴ ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์, *สายใยแห่งชีวิต (ศิลปินพจน์ปริญญามหาบัณฑิต)*, เข้าถึงได้จาก http://202.28.75.4/thesis/showthesis_th.asp?id=0000003932

ภาพที่ 9 ชื่อผลงาน Thread of Love (2549)

ที่มา <http://www.queengallery.org/th/exhibitions/past/artist?artist=6510>

เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

ภาพที่ 10 ชื่อผลงาน สายใยแห่งชีวิต (2551)

ที่มา <http://www.queengallery.org/th/exhibitions/past/artist?artist=6510>

เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

2.3.2 วิทยานิพนธ์ ศิริวรรณ

ภาพที่ 11 คุณวทันยา ศิริวรรณ

ที่มา http://www.thaibankmuseum.or.th/exhibition_view.php?topicID=66&detailID=417&page_no=6 เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

คุณวทันยา ศิริวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2531 ปัจจุบันอายุ 32 ปี มีอาชีพเป็นศิลปินอิสระ ศิลปินมีเทคนิควิธีการสร้างสรรค์งานด้วยการเย็บปักถักร้อย รูปแบบงานสื่อผสม กับผลงาน “แม่เตาไฟ” ศิลปินได้แรงบันดาลใจจากความคิดถึงบ้านเกิด และมีแนวคิดโดยสมมติสิ่งที่คิดถึงและใคร่ครวญหา ต่อสถานที่ที่รักที่อยู่ห่างไกล คือ “บ้าน” ที่เป็นบ้านเกิด ด้วยความคิดถึงสิ่งเหล่านั้น ถูกสมมติขึ้นด้วยการเย็บปักถักร้อย “ผ้า” ซึ่งเป็นเทคนิคเฉพาะตัวที่ถนัดและเป็นอาชีพหลักของผู้หญิงในครอบครัว ได้รับการถ่ายทอดมา “แม่เตาไฟ” หรือครัวไฟ แห่งนี้ไม่ได้มีเพียงแค่รูปลักษณ์แห่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางการกินเท่านั้น หากแต่เป็นที่ที่สัมผัสได้ถึงกลิ่นอายแห่งความรัก ความปรารถนาดี และความห่วงใยของคนในครอบครัว ที่จะตลอบอบวลหอมหวานอยู่ในจิตใจทุกครั้งที่คิดถึงและคำนึงหา¹⁵

ข้าพเจ้าสนใจแนวคิดและเทคนิคการเย็บปักถักร้อยผ้าในการสร้างสรรค์งาน และด้านรูปแบบที่แสดงความรู้สึกผ่านรูปทรงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันในรูปแบบสื่อผสม การจัดวางแปรผันตามพื้นที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต และความอบอุ่น

¹⁵ คลังสะสมศิลปกรรม, เข้าถึงได้จาก http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=804

ภาพที่ 12 ชื่อผลงาน “แม่เตาไฟ” (2554)

ที่มา: <http://www.rama9art.org/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=watanya%20>

Siriwan_เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

2.3.3 Bisa Butler

ภาพที่ 13 Bisa Butler

ที่มา <https://craftnroll.net/craft-insight/bisa-butler/> เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

Bisa Butler เกิดในปี พ.ศ.2518 ปัจจุบันอายุ 45 ปี เป็นศิลปินอิสระชาวแอฟริกัน อาศัยอยู่ที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ศิลปินนำเสนอผลงานศิลปะในลักษณะภาพผู้คนเชื้อสายแอฟริกัน ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของศิลปิน ผ่านรูปแบบงานศิลปะบนผืนผ้า ด้วยวิธีการปักเย็บเป็นลวดลาย โดยเลือกใช้วัสดุ คือ ผ้าลูกไม้สไตร์ลวินเทจ ผ้าซาติน ไปจนถึงผ้าหมักโคลนพื้นเมือง มาเย็บประกอบกันด้วยเทคนิคการควิลท์ (Quilts) หรือการด้นมือให้เกิดลวดลายบนผืนผ้า ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษชาวแอฟริกัน การควิลท์เป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่ทาสผิวสีของอเมริกาช่วงศตวรรษที่ 17 ศิลปินสร้างสรรค์เป็นภาพของบุคคลทั่วไปในชีวิตประจำวัน โดยมีแนวคิดคือการบอกเล่าเรื่องราวของผู้คนที่อาจถูกหลงลืมไปเมื่อเวลาผันผ่าน เรื่องราวเหล่านั้นถูกร้อยเรียงผ่านเนื้อผ้า ลวดลาย และสีสันทัน จนออกมาเป็นงานศิลปะร่วมสมัย ที่บอกเล่าในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน ทั้งในแง่ของตัวบุคคลและในแง่ของเรื่องราวทางประวัติศาสตร์¹⁶

แนวคิดของศิลปินที่นำมาสู่แนวทางการสร้างสรรค์ ศิลปินบันทึกเรื่องราวของบุคคลที่ตนเองชื่นชอบและประทับใจไว้ในรูปแบบของผลงานศิลปะ และอิทธิพลด้านเทคนิควิธีการคือด้นมือ และการใช้สีสันทันไสของผลงานสะท้อนถึงค่านิยมชาวแอฟริกัน ลายเส้นด้ายที่ด้นลงบนผ้าและ

¹⁶ Craft 'N' Roll, About Craft 'N' Roll เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563 เข้าถึงได้จาก <https://craftnroll.net/about-craft-n-roll/>

ลวดลายของผ้าแสดงถึงบุคลิกของบุคคลนั้นๆ และความรู้สึกประทับใจของศิลปินที่มีต่อ
บุคคลต้นแบบ

ภาพที่ 14 ชื่อผลงาน The Safety Patrol, 2018

ที่มา: <https://www.artsy.net/artwork/bisa-butler-the-safety-patrol>

เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

ภาพที่ 15 ชื่อผลงาน Anaya with Oranges (2018)

ที่มา: <https://www.thisiscolossal.com/2019/02/colorful-quilts-by-bisa-butler/>

เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน 2563

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์แนวทางการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปิน	ด้านรูปแบบ	ด้านเทคนิค	ด้านแนวคิด	สรุปแนวทางที่มีต่อการสร้างสรรค์งาน
 <p>“Thread of Love” (2549) ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม - ใช้รูปทรงเครื่องใช้และตัวบุคคล เป็นเหตุการณ์ต่างๆ ตามวิถีชีวิตในชนบท 	เย็บ ปัก ถัก ร้อย บนผ้า	ความประทับใจ จากความรัก ความอบอุ่น และวัฒนธรรม แห่งการแบ่งปัน ในครอบครัวตามวิถีชีวิตชนบท	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านแนวความคิด และเทคนิคการเย็บปักผ้า - การนำรูปทรงสิ่งของเครื่องใช้มาสร้างสรรค์ - เป็นงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม - การจัดวางแปรผันตามพื้นที่
 <p>“แม่เตาไฟ” (2554) วทันยา ศิริวรรณ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานสื่อผสมรูปแบบกึ่งนามธรรม - การใช้รูปทรงของสิ่งของเครื่องใช้ในมาสร้างสรรค์ 	เย็บ ปัก ถัก ร้อย บนผ้า	ความคิดถึงและใคร่ครวญหาต่อสถานที่ที่รักที่อยู่ห่างไกลคือ “บ้าน” และความรัก ความปรารถนาดี ความห่วงใยของคนในครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านเทคนิค การเย็บ ปักผ้า - การนำรูปทรงสิ่งของเครื่องใช้ในมาสร้างสรรค์ - เป็นงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
 <p>“Anaya with Oranges” (2018) Bisa Butler</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม บนพื้นผ้า ลักษณะ 2 มิติ 	<ul style="list-style-type: none"> - การดันมือ ให้เกิดลวดลายบนพื้นผ้าและใช้ผ้า ลูกไม้และผ้าชนิดอื่นๆ ปักและเย็บผ้าเป็นลวดลาย - ใช้สีเส้นสดใสที่บอกอัตลักษณ์ 	การบอกเล่าเรื่องราวของผู้คนที่อาจถูกหลงลืมไปตามกาลเวลา ผ่านเนื้อผ้า ลวดลาย และสีเส้น ที่บอกเล่าในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ สีเส้นสดใส - รูปแบบลายเส้น ด้ายที่ดันลงบนผ้า และลวดลายของผ้าที่แสดงถึงบุคลิกของบุคคลนั้นๆ
<p>สรุป ข้าพเจ้าได้แนวทางการแสดงออกด้านแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจากอาจารย์ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์ และในด้านรูปแบบงานและเทคนิคการเย็บปักผ้า รวมถึงสีเส้นในการสร้างสรรค์จากศิลปินทั้ง 3 ท่าน</p>				

จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ทั้งหมด

สู่ผลงานวิทยานิพนธ์ชื่อ “มหัศจรรย์แห่งความสุข”

จากแรงบันดาลใจ แนวคิด และแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปิน นำมาสู่การวางแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน “มหัศจรรย์แห่งความสุข” ที่ต้องการแสดงออกถึงความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัวในวัยเด็ก เป็นผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม ด้วยเทคนิคการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงาน “มหัศจรรย์แห่งความสุข” แสดงถึงเรื่องราวกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว ที่แฝงไปด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะจากความสุข ความสนุกสนาน ข้าพเจ้าได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงอิทธิพลที่ได้จากงานศิลปกรรม เพื่อนำมาประกอบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จึงได้กำหนดระยะเวลาดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์เป็นขั้นตอน ดังนี้

3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากความทรงจำในวัยเด็ก เรื่องราวความสุข ความสนุกสนาน ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันในครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่ต้องการแสดงออกถึงความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัวในช่วงวันหยุด และบ่อยครั้งที่हनนึกถึงบรรยากาศที่อบอุ่นไปด้วยความรัก ความสุข และความสนุกสนาน ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวและความรู้สึกเหล่านี้มาสร้างสรรค์งานศิลปะ เทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง เทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม เพื่อสื่อสารไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะให้ได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น เกิดเป็นรอยยิ้มและความสุขอย่างอึดอึดใจ

3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์

ผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรงคนและรูปทรงสิ่งของเครื่องใช้ ของเล่น ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เมื่อไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว เช่น ความสนุกสนานระหว่างการเดินทาง การพูดคุยออกล้อ การรับประทานอาหารทะเลร่วมกัน หรือการวิ่งเล่นและว่ายน้ำกับพี่ๆ น้อง ในลักษณะคล้ายการ์ตูน มีสีสันสดใสตามความชอบในวัยเด็ก มีความเป็นอิสระในการจัดวางองค์ประกอบของรูปทรงต่างๆ ด้วยวิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม แสดงออกถึงความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ เป็นผลงานจำนวน 3 ชุด พื้นที่แบบประติมากรรม 3 มิติ เพื่อให้ผู้ชมเข้าไปสู่อารมณ์ร่วมกัน

3.3 วิธีการดำเนินงาน

วางแผนการดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์เป็นขั้นตอน โดยกำหนดระยะเวลาการทำงานแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษา และรวบรวมข้อมูล

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ กิจกรรมในครอบครัวที่ประทับใจ สิ่งของหรือของเล่นที่มีความทรงจำหรือมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นๆ รวมไปถึงการค้นคว้าข้อมูลหรือเอกสารต่างๆ อิทธิพลต่อแรงบันดาลใจและแนวความคิด อิทธิพลด้านรูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ และอิทธิพลของศิลปกรรมที่นำมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่สื่อถึงเรื่องราวความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนานในครอบครัว

2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

- ด้านเนื้อหา

ข้าพเจ้าเห็นถึงความสำคัญของครอบครัว ที่เป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ และมีอิทธิพลยิ่งใหญ่ที่สุดต่อพฤติกรรมของเด็กที่จะตามมาในอนาคต สร้างลักษณะนิสัย ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติของทุกคน ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีของครอบครัว และรวบรวมเรื่องราวกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกันในครอบครัวจากภาพถ่ายและความทรงจำ แล้ววิเคราะห์เหตุการณ์ที่ประทับใจมากที่สุดในวัยเด็กเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ และศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้านแนวคิดจากศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ นำมาสู่แนวความคิดของวิทยานิพนธ์นี้ที่ต้องการแสดงออกถึงความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัวในช่วงวันหยุด เพื่อสื่อสารไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะ ให้ได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น เกิดเป็นรอยยิ้มและความสุขอย่างอึดอัดใจ

- ด้านรูปแบบ

จากการศึกษาและรวบรวมเนื้อหาจากความทรงจำและภาพถ่ายในเรื่องของความสนใจในวัยเด็ก เด็กกับการแสดงออกศิลปะ ภาพประกอบที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ และทดลองสร้างสรรค์งานในรูปแบบต่างๆ ให้ตอบสนองกับแรงบันดาลใจและแนวคิด นำไปสู่รูปแบบผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมแบบกึ่งนามธรรม ที่แสดงออกถึงความรัก ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ติดตรึงในความทรงจำเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลกับครอบครัวในวัยเด็ก โดยนำรูปทรงคน สิ่งของเครื่องใช้ และของเล่น ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมมาสร้างสรรค์ด้วยการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม มีสีสันสดใสตามความชอบในวัยเด็ก เป็นผลงานจำนวน 3 ชุด พื้นที่แบบประติมากรรม 3 มิติ เพื่อให้ผู้ชมเข้าไปสู่อารมณ์ร่วมกัน

3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานมีดังนี้

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการข้อมูล

1. สมุดบันทึก สมุดสเก็ตช์
2. คอมพิวเตอร์
3. ดินสอ ปากกา

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

8. ผ้า	7. ไยสังเคราะห์
9. อุปกรณ์เย็บ, ปักผ้า	8. โฟม
10. ปากกาเคมี	9. กระดาษหนังสือพิมพ์
11. ตะแกรงลวด	10. กระดาษลึง
12. สีอะคริลิก	11. กระจุดม, ลูกปัด
13. พู่กัน	

ภาพที่ 16 วัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

3.6 เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผลงานชุดที่ 1 เทียวทะเลสุขุขหรรรชช

ผลงานชุด เทียวทะเลสุขุขหรรรชช นำเสนอเรื่องราวความสุขในแต่ละกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว เมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในวัยเด็ก ตั้งแต่ขณะเดินทางไปเที่ยวทะเล ช่วงเวลาบนรถนั้นได้มีการพูดคุยหยอกล้อกัน เล่าเรื่องตลกขบขันตลอดการเดินทาง และเมื่อไปถึงปลายทาง ที่ชายหาดนั้นมีป่า ป่า ลุง อา และพี่ๆ น้องๆ รอครอบครัวของเราอยู่ ทุกคนได้พบปะกัน ได้พูดคุยถามไถ่ชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละคน และต่างคนก็ต่างเล่าเรื่องโน้นเรื่องนี้ที่น่าขบขัน เสียงหัวเราะดังไปทั่วชายหาด ส่วนข้าพเจ้าและพี่ๆ น้องๆ เล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน บ้างก่อปราสาททราย บ้างเล่นลูกบอลที่ชายหาด สุดท้ายเราทุกคนก็มานั่งล้อมวงกันรับประทานอาหารทะเลที่ชายหาด นับเป็นช่วงเวลาหนึ่งในวัยเด็กที่มีความสุขที่สุด

1. ขั้นร่างภาพต้นแบบ

ร่างภาพ 2 มิติ โดยลำดับกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกันในครอบครัวโดยศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว บุคลิก ลักษณะท่าทาง เอกลักษณะเฉพาะตนของแต่ละบุคคล และคิดหารูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับแต่ละกิจกรรม เช่น สิ่งของ ของเล่น แล้วทำการร่างภาพ โดยให้รูปทรงคนแสดงลักษณะของการทำกิจกรรมต่างๆ และจัดวางรูปทรงคนและรูปทรงของวัตถุอื่นๆ ให้สัมพันธ์กันเป็นเรื่องราวเดียวกัน ชุดงานจะใช้ผ้าที่มีสีสดใส

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1) ทำโครงรูปทรงวัตถุ ด้วยลักษณะรูปทรงของชิ้นงานทั้ง 5 ชิ้น จากแบบร่างมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นการขึ้นโครงจึงแตกต่างกัน

การขึ้นโครงรูปทรงวัตถุแบบที่ 1 นำหนังสือพิมพ์ไปขยำแล้วใช้เทปกาวพันให้ได้รูปทรงแล้วเย็บผ้าหุ้ม

ภาพที่ 18 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 1 แบบที่ 1

การขึ้นโครงรูปทรงวัตถุแบบที่ 2 นำผ้ามาเย็บหุ้มกระดังแล้วใส่ใยสังเคราะห์ด้านใน เพื่อให้มีความนุ่มของรูปทรง

ภาพที่ 19 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 1 แบบที่ 2

2) ทำโครงรูปทรงคน วัสดุที่ใช้คือกระดาษลังหรือกระดาษแข็ง เพื่อความแข็งแรงของงาน แล้วจึงเย็บผ้าหุ้มแล้วใส่ใยสังเคราะห์เพื่อให้รูปทรงนูนขึ้น มีมิติ

ภาพที่ 20 ภาพถ่ายขั้นตอนการทำโครงคน ชุดที่ 1

3) การเย็บผ้า

เริ่มจากการขยายแบบจากแบบร่าง ตัดผ้าเป็นรูปตัวคนที่เป็นองค์ประกอบหลักของงานก่อน และตัดผ้าเป็นรูปทรงองค์ประกอบย่อยของงานให้มีขนาดลดหลั่นลงมา จากนั้นใช้เข็มหมุดหมุดผ้าที่ตัดไว้ตามแบบร่าง ตรวจสอบความสวยงามแล้วจึงเย็บผ้าติดกับโครงด้วยการเนาและสอยผ้าอย่างประณีต

ภาพที่ 21 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 1

ภาพที่ 22 ผลงานชุดที่ 1 เทียวทะเลสุพรรณฯ

ภาพที่ 23 ผลงานเทียวทะเลสุพรรณฯ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 24 ผลงานเกี่ยวกับทะเลสุขุขรรษา ชั้นที่ 2

ภาพที่ 25 ผลงานเกี่ยวกับทะเลสุขุขรรษา ชั้นที่ 3

ภาพที่ 26 ผลงานเที๋ยวทะเลสุขพรรษา ชั้นที่ 4

ภาพที่ 27 ผลงานเที๋ยวทะเลสุขพรรษา ชั้นที่ 5

ผลงานชุดที่ 2 เล่น แสนสนุก

แรงบันดาลใจของผลงานชุดนี้มาจากการเล่นที่ท้าทายที่สุดในวัยเด็ก คือ การเล่นบานาน่าโบ๊ทที่ห่วงยางขนาดใหญ่ พวกเราพี่ๆ น้องๆ ตื่นเต้นกันมากที่ได้เล่น และด้วยความเร็วของบานาน่าโบ๊ทที่เคลื่อนที่บนผิวน้ำนั้นมีความเร็วมาก จึงทำให้ความสนุกเพิ่มทวีคูณ ส่วนน้องเล็กๆ จะเล่นก่อปราสาททรายหรือเล่นลูกบอลกับพ่อแม่ที่ชายหาด รอยยิ้มของทุกคนและบรรยากาศเหล่านั้น ความสุข และความสนุกสนานยังคงอยู่ในความทรงจำเสมอ นำมาสู่แนวความคิดในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ผู้ชมได้รู้สึกมีความสุข เกิดเป็นรอยยิ้มและชวนย้อนนึกถึงเรื่องราวในอดีตหากมีความประทับใจที่คล้ายคลึงกันเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเล

1. ชั้นร่างภาพต้นแบบ

ร่างภาพ 2 มิติ โดยนำรูปทรงของบานาน่าโบ๊ทและลูกบอลมาเป็นสัญลักษณ์ความสนุกจากการเล่นกับพี่ๆ น้องๆ เมื่อครั้งไปเที่ยวทะเล และศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรม บุคลิก ลักษณะท่าทางขณะที่เล่น เอกลักษณะเฉพาะตนของแต่ละบุคคล และคิดหารูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมาเป็นองค์ประกอบย่อย เช่น ของเล่นก่อกองทราย รวมถึงรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์สื่อถึงทะเล เช่น หอย ปะการัง พระอาทิตย์ เป็นต้น แล้วทำการร่างภาพ โดยให้รูปทรงคนแสดงลักษณะท่าทางในขณะทำกิจกรรมนั้นๆ และจัดวางรูปทรงคนและรูปทรงของวัตถุอื่นๆ ให้สัมพันธ์กันเป็นเรื่องราวเดียวกัน ชุดงานจะใช้ผ้าที่มีสีสดใส

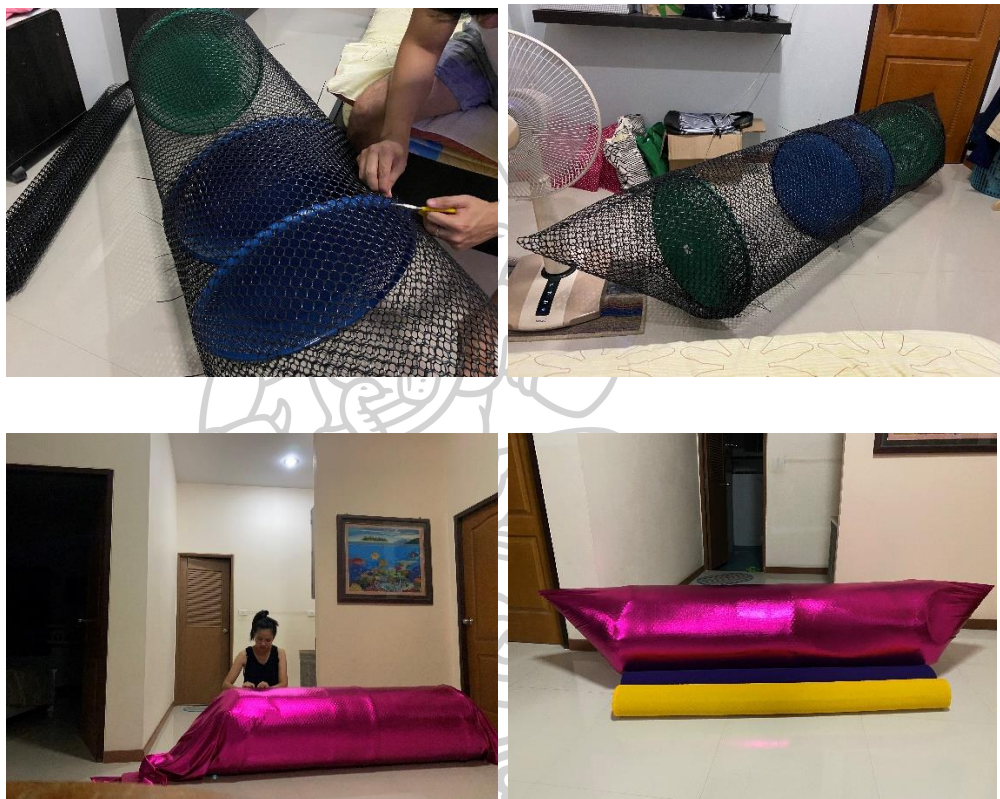

ภาพที่ 28 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1) ทำโครงรูปทรงวัตถุ ด้วยลักษณะรูปทรงของชิ้นงานทั้ง 2 ชิ้น จากแบบร่างมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นการขึ้นโครงจึงแตกต่างกัน

การขึ้นโครงชิ้นงานบานาน่าโบ๊ท นำตะแกรงพลาสติกมาตัดโค้งตามแนวขอบกระดั่งที่เป็นแกนอยู่ภายในแล้วมัดให้ได้ตามรูปทรงของบานาน่าโบ๊ทและใช้ผ้ามาเย็บสอยหุ้มโครง

ภาพที่ 29 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

การขึ้นโครงชิ้นงานลูกบอลชายหาด นำผ้าหลายๆ ชิ้นมาตัดตามแบบร่าง แล้วนำมาเย็บ
สอยต่อๆ กัน และใส่ใยสังเคราะห์ด้านในเกิดเป็นรูปทรงกลม

ภาพที่ 30 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

2) การเย็บผ้า

เริ่มจากการขยายแบบจากแบบร่าง ใช้ซอล์กวาดภาพลงไปในผ้า และตัดผ้าเป็นรูปตัวคนที่ เป็นองค์ประกอบหลักของงานก่อน และตัดผ้าเป็นรูปทรงองค์ประกอบย่อยของงานให้มีขนาด ลดหลั่นลงมา จากนั้นใช้เข็มหมุดหมุดผ้าที่ตัดไว้ตามแบบร่าง ตรวจสอบดูความสวยงามแล้วจึงเย็บสอยและเนาผ้าติดกับโครงด้วยความประณีต

ภาพที่ 31 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 32 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 33 ผลงานเล่น แसनสนุก

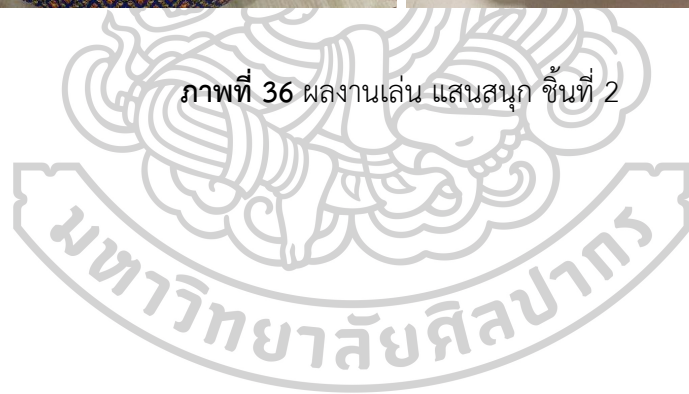
ภาพที่ 34 ผลงานเล่น แसनสนุก ชั้นที่ 1

ภาพที่ 35 ผลงานเล่น แสนสนุก ชั้นที่ 1

ภาพที่ 36 ผลงานเล่น แส่นสนุก ชั้นที่ 2

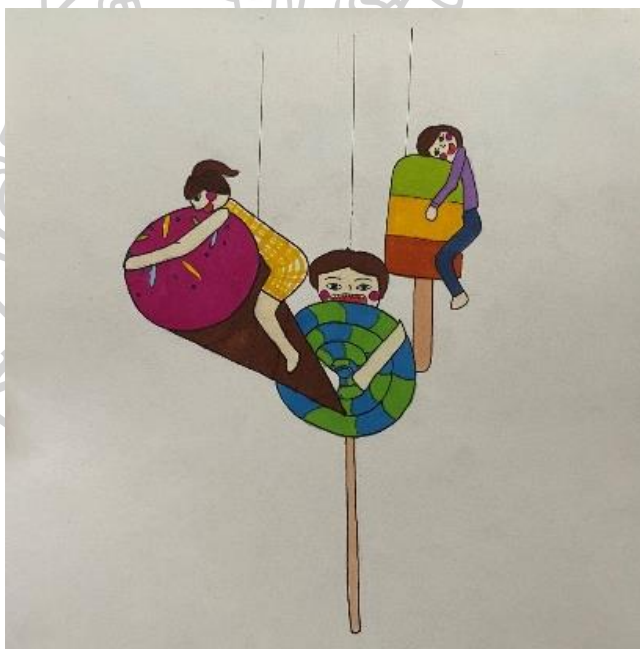

ผลงานชุดที่ 3 ความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ

ช่วงเวลาแห่งความสุขเมื่อได้ไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว คือ การได้เล่นกับพี่ๆ น้องๆ ทานอาหารอร่อยๆ และการฟังผู้ใหญ่พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน แต่ความสุขที่เพิ่มพูนนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เปรียบได้ดังของขวัญหรือของแถมความสุขจากพ่อและแม่นั้นคือ ขนมอมยิ้มที่โปรดปรานและไอศกรีมรสชาติที่ชื่นชอบ เมื่อได้ทานแล้วรู้สึกมีความสุขสดชื่น ซึ่งขนมหวานและไอศกรีมเปรียบเสมือนปัจจัยที่ 5 ของข้าพเจ้าในวัยเด็ก เพราะสีสันทันน่ารักดึงดูดสายตาและรสชาติที่หอมหวานอร่อยถูกปาก ข้าพเจ้าจึงนำความรู้สึกละความสุขเมื่อได้ทานขนมและไอศกรีมมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

1. ชั้นร่างภาพต้นแบบ

ร่างภาพ 2 มิติ โดยนำรูปทรงของอมยิ้มและไอศกรีมมาสร้างสรรค์ และสื่อถึงความสุขเมื่อได้ทานอมยิ้มและไอศกรีมด้วยการโอบกอด

ภาพที่ 37 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1) ทำโครงรูปทรงวัตถุ ด้วยลักษณะรูปทรงของชิ้นงานทั้ง 3 ชิ้น จากแบบร่างมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นการขึ้นโครงจึงแตกต่างกัน

การขึ้นโครงรูปทรงวัตถุแบบที่ 1 นำผ้าหลายๆ ชิ้นตามแบบร่าง แล้วนำมาเย็บต่อๆ กัน และใส่ใยสังเคราะห์ด้านในเกิดเป็นรูปทรงออยม์และไอศกรีม

ภาพที่ 38 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1,2

การขึ้นโครงรูปทรงวัตถุแบบที่ 2 นำตะแกรงพลาสติกมาตัดโค้งให้เป็นรูปทรงของโคนไอศกรีม แล้วใช้ผ้ามาเย็บสอยหุ้มโครง และนำผ้าสีชมพูเย็บสอยให้เป็นรูปทรงกลมแล้วใส่ใยสังเคราะห์ด้านในเกิดเป็นรูปทรงของไอศกรีมรสสตรอว์เบอร์รี่

ภาพที่ 39 ภาพถ่ายการทำโครงชิ้นงาน ชุดที่ 3 ชิ้นที่ 3

2) การเย็บผ้า

นำรูปทรงคนเย็บติดกับโครงไอศกรีมและอมยิ้มในลักษณะโอบกอด และเย็บลูกปัดติด
เสมือนเกล็ดน้ำตาล

ภาพที่ 40 ภาพถ่ายขั้นตอนการเย็บผ้า ชุดที่ 3

ภาพที่ 41 ผลงานความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ

ภาพที่ 42 ผลงานความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 43 ผลงานความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 44 ผลงานความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ ชั้นที่ 3

ขั้นตอนการนำเสนอและติดตั้งงาน

งานแบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ ผลงานชุด “เที่ยวทะเลสุขุขรรษา” จะจัดติดตั้งงานที่ผนังนำเสนอหลากหลายกิจกรรมที่ทำร่วมกับครอบครัวเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในลักษณะนูนสูง ผลงานชุดที่ 2 “เล่นแสนสนุก” จะจัดวางที่พื้น ซึ่งชิ้นงานมีลักษณะเป็นรูปทรงของกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชุดงานที่ติดตั้งในเรื่องของกิจกรรม และผลงานชุดที่ 3 “ความสุข² หวานเย็นชื่นใจ” จะจัดห้อยแขวนอย่างอิสระ สื่อถึงความสุขสดชื่นเมื่อได้ทานไอศกรีมและอมยิ้ม เป็นความสุขที่เพิ่มพูนนอกเหนือจากกิจกรรมผลงานชุดที่ 1 และ 2 เป็นชุดงานที่สามารถมองเห็นได้รอบด้านในลักษณะประติมากรรม 3 มิติ ที่ให้ผู้ชมได้เข้าถึงและมีส่วนร่วมกับผลงาน

ในขณะนี้เกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้ไม่สามารถไปติดตั้งแสดงผลงานที่หอศิลป์ของมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ จึงใช้พื้นที่โรงจอดรถ ขนาดพื้นที่ 4 x 5 เมตร โดยการชิงผ้าสีขาวที่ผนังโรงจอดรถทั้ง 2 ฝั่ง แล้วปูผ้าขาวที่พื้น และติดตั้งจัดวางผลงานเพื่อถ่ายภาพและนำเสนอเป็น 3D ในรูปแบบนิทรรศการออนไลน์ต่อไป

ภาพที่ 45 ภาพถ่ายขณะติดตั้งผลงาน

ภาพที่ 46 การแสดงงานนิทรรศการห่อศิลป์ 3 มิติ
นิทรรศการ X ศิลป์ จัดแสดงช่วงวันที่ 15 พฤษภาคม - 15 มิถุนายน 2563
รับชมแบบจำลองการแสดงงานผ่านทาง
เว็บ <https://www.artsteps.com/view/5eae436216533f6fd0fd0f6a>

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ นำเสนอเรื่องราวความประทับใจจากความทรงจำในวัยเด็ก ความรัก ความอบอุ่น ความสนุกสนานที่ได้ใช้เวลาด้วยกันในครอบครัว ซึ่งผลงานชุดนี้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากผลงานระยะก่อนทำวิทยานิพนธ์ คือมีแรงบันดาลใจและแนวคิดเดียวกัน แต่มีการพัฒนาด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ คิดค้นรูปแบบการนำเสนอใหม่ๆ นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาและแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเป็นขั้นตอน ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด มหัทศจรีย์แห่งความสุข

4.1 ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์

(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์)

- 4.1.1 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 1
- 4.1.2 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 2
- 4.1.3 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3

4.2 ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

- 4.2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1
- 4.2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2
- 4.2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์

(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์)

ในการสร้างสรรค์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) มีแรงบันดาลใจและแนวคิดเดียวกับผลงานวิทยานิพนธ์ในเรื่องการนำเสนอเรื่องราวกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว ที่บอวลไปด้วยความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนาน แสดงถึงปฏิสัมพันธ์อันดีของทุกคนในครอบครัว แต่มีความแตกต่างในเรื่องของการหยิบยก

กิจกรรมมาสร้างสรรค์ ซึ่งผลงานในช่วงก่อนทำวิทยานิพนธ์นั้น ข้าพเจ้าหยิบยกเรื่องราวของการช่วยกันทำอาหาร สืบเนื่องจากที่บ้านของข้าพเจ้าทำร้านอาหาร ทุกวันในช่วงเช้ามีทุกคนจะตื่นมาเพื่อช่วยกันเตรียมวัตถุดิบ พ่อและแม่จะทอด ต้ม ผัด นึ่ง อาหารสำหรับขายในช่วงสาย เราทุกคนในครอบครัวทำเช่นนี้เป็นกิจวัตรประจำวัน นี่คือเรื่องราวความผูกพันที่ประทับใจ ความรัก ความสามัคคี ความอบอุ่นเกิดขึ้นขณะที่เราทุกคนร่วมแรงร่วมใจกัน นำไปสู่แนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ เป็นผลงานจำนวน 3 ชุด ดังนี้

ผลงานชุดที่ 1 ชื่อผลงาน “ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 1”

แนวความคิดในการสร้างสรรค์มาจากการหยิบยกผ้ากันเปื้อนและเชิียง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์การทำอาหาร ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวการใช้เวลาด้วยกัน กิจวัตรที่ทำร่วมกันนานหลายสิบปี ความอบอุ่น ความสุข ความสนุกสนาน และความผูกพันกับอาชีพของครอบครัว สู่งานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม ลักษณะรูปร่างรูปทรงตามจินตนาการ เป็นลักษณะภาพวาดการ์ตูน ใช้สีสดใส สีสื่อถึงความสุข สนุกสนานที่ได้ใช้เวลาด้วยกัน และจัดวางรูปทรงอย่างอิสระตามความรู้สึก ด้วยเทคนิคการวาดและระบายสีอะคริลิกและเย็บปักผ้า

ภาพที่ 47 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 1

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค เย็บปักผ้าลงบนผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดของผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิค
ในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 1

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานบนระนาบกำแพงและบนพื้น
ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 1

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 1

ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	เย็บ ปักผ้า และวาดภาพระบายสีอะคริลิกบนเฟรมและผ้ากันเปื้อน
ด้านขั้นตอน และกระบวนการ สร้างสรรค์	ร่างภาพ 2 มิติโดยนำรูปทรงของผ้ากันเปื้อนและเชียงมาทำการ สร้างสรรค์ ขยายแบบร่างเป็นชิ้นงานจริงบนเฟรมและผ้ากันเปื้อน แล้ว วาดระบายสีอะคริลิกบนผ้าและเฟรม และเย็บผ้าโดยการสอยและเนา
วิเคราะห์องค์ประกอบ ศิลปะ	เส้น เป็นเส้นอิสระเกิดจากการปักเป็นรูปร่างใบหน้าคนและสิ่งของ ต่างๆ ในลักษณะลดทอนความจริง รูปทรง ลดทอนรูปทรงจริงเป็นลักษณะการ์ตูน แบ่งเป็นรูปทรง องค์ประกอบหลัก คือ ภาพคน และมีองค์ประกอบย่อยกระจาย ปะปนอย่างอิสระ ได้แก่ วัตถุดิบ และเครื่องครัวสำหรับประกอบ อาหารเพื่อเสริมเรื่องราวกิจกรรมให้ชัดเจน และจัดวางรูปทรงด้วย การทับซ้อนกัน และแทรกเข้าหากัน สี สัดส่วนสีโทนเย็น 70% และสีโทนร้อน 30% เพื่อความไม่น่าเบื่อ จนเกินไป และให้ความรู้สึกสนุกสนาน การจัดองค์ประกอบ มีความเป็นเอกภาพ ประสานกลมกลืนของเส้น รูปร่าง รูปทรง และสี เป็นผลรวมที่แบ่งแยกไม่ได้ จัดวางผลงาน แบบสามเหลี่ยม มีความสมดุลด้วยความรู้สึก
การนำเสนอ และการติดตั้ง	งานผ้ากันเปื้อนจะแขวนห้อยที่ผนัง จำนวน 4 ตัว ตามจำนวนสมาชิก ในครอบครัว มีเนื้อหาเรื่องราวเชื่อมโยงกับชิ้นงานเชิงที่วางตั้ง ด้านหน้า
แนวทาง ในการพัฒนา	พัฒนาด้านรูปแบบ รูปทรงคนให้มีอัตลักษณ์เฉพาะบุคคล ความนูน ของชิ้นงานเพื่อสร้างมิติความตื้นลึก การจัดวางรูปทรงในชิ้นงานให้มี ความเป็นอิสระมากกว่านี้ รวมถึงการติดตั้งผลงานที่ยังไม่ตีสมบูรณ์

ผลงานชุดที่ 2 ชื่อผลงาน “ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 2”

แนวความคิดในการสร้างสรรค์มาจาก “ปั่นโตกับความห่วงใย” รสมือของคุณย่า พ่อ และแม่ ที่ใส่ใจห่วงใยทำอาหารที่อร่อยใส่ปั่นโตให้ก่อนไปทำงาน เพียงอยากให้ลูกหลานกินอิ่มท้องเป็นแรงบันดาลใจ เป็นงานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม ลักษณะรูปร่างรูปทรงคน วัตถุประกอบอาหารและสิ่งเครื่องใช้ มีลักษณะเป็นภาพการ์ตูน ใช้สีสดใส ด้วยเทคนิคการปะติดโปสเตอร์ เศษผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 50 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 2

- ชื่อผลงาน ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 2
- ขนาด แปรผันตามพื้นที่
- เทคนิค ปะติดโปสเตอร์ เศษผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 51 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานโดยมีเส้นนำสายตาแฝงในลักษณะสามเหลี่ยม
ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 2

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 2

ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	ปะติดโปมยางกับเศษผ้า
ด้านขั้นตอน และกระบวนการ สร้างสรรค์	ร่างภาพ 2 มิติ โดยใช้รูปทรงของปืนโตในการสื่อความหมาย ขยายชิ้นงานเป็นชิ้นงานจริง ใช้โปมยางชนิดแผ่นซึ่งมีน้ำหนักเบานำมา ประกอบโครงโดยใช้กาวและปะติดผ้าปิดผิว แล้ววางทับซ้อนกัน
วิเคราะห์องค์ประกอบ ศิลปะ	รูปทรง ลดทอนจากรูปทรงจริง โดยมีรูปทรงคนเป็นองค์ประกอบหลัก จัดวางทับซ้อนนูนสูงมีมิติ และองค์ประกอบย่อย คือ รูปทรง วัตถุดิบประกอบอาหาร ทำให้องค์ประกอบหลักเด่นและนำสายตา สี ประกอบด้วยสีโทนเย็น 60% และสีโทนร้อน 40% ใช้สีเพื่อสื่อถึง และเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล รวมถึงสร้างบรรยากาศของงาน การจัดองค์ประกอบ มีการเน้นจุดเด่นของงานด้วยขนาดใหญ่และการ ทับซ้อนรูปทรงคนให้สูงมีมิติกว่าองค์ประกอบย่อยอื่น ผลงานมี ความสมดุลด้วยความรู้สึก และผลงานทั้ง 3 ชิ้น มีความเป็น เอกภาพด้วยเรื่องราว
การนำเสนอ และการติดตั้ง	งานสื่อผสม 2 มิติ จำนวน 3 ชิ้น ติดตั้งติดผนังลักษณะจัดวางแบบ สามเหลี่ยม
แนวทาง ในการพัฒนา	แก้ไขเรื่องความนูนของงานให้รูปทรงคนมีความใหญ่และนูนขึ้น และ ลดความสำคัญขององค์ประกอบย่อยลง

ผลงานชุดที่ 3 ชื่อผลงาน “ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 3”

ชุด ที่ทำขึ้นโดยทุกคนในครอบครัวร่วมกันทำเป็นแรงบันดาลใจ สู่ผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม ลักษณะรูปทรงตามจินตนาการ มีลักษณะเป็นการตุ้ม ใช้สีสันสดใส และจัดวางรูปทรงอย่างอิสระตามความรู้สึก ด้วยเทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 52 ภาพผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3

ชื่อผลงาน ครอบครัวและช่วงเวลาแห่งความสุข 3
ขนาด แปรผันตามพื้นที่
เทคนิค เย็บปักผ้าลงบนผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 53 ภาพรายละเอียดของผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิค
ในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3

ภาพที่ 54 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานในการซ้ำของเส้นวัตถุ
ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและทิศทาง ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์
งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์) ชุดที่ 3

ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	เย็บผ้า และวาดภาพระบายสีอะคริลิก
ด้านขั้นตอน และกระบวนการ สร้างสรรค์	ร่างภาพ 2 มิติ เป็นรูปทรงของหม้อต้มชุป รูปทรงคนและวัตถุดิบต่างๆ คิดรูปแบบการติดตั้งผลงานในลักษณะห้อยแขวน และขยายภาพร่าง เป็นชิ้นงานจริง โดยการนำผ้ามาปิดหุ้มฝาชีเป็นหม้อชุป แล้ว วาดภาพระบายสีอะคริลิกและเย็บผ้าเป็นรูปทรงคนและวัตถุดิบต่างๆ และเย็บติดกับโครงหม้อชุป
วิเคราะห์องค์ประกอบ ศิลปะ	เส้น ใช้เส้นแสดงการเคลื่อนไหว การสั่นไหวของน้ำชุป และกำหนด ขอบเขตรูปทรงและพื้นที่ว่างของชิ้นงาน รูปทรง เป็นรูปทรงอิสระ ลดทอนรูปทรงจริง สี ใช้สีโทนเย็นและโทนร้อนในสัดส่วนที่เท่ากัน ใช้สีสื่อถึงเอกลักษณ์ ลักษณะเฉพาะบุคคล ใช้สีเส้นที่สดใส อ่อนนุ่ม สดุดสนาน การจัดองค์ประกอบ มีความสมดุลด้วยน้ำหนักขององค์ประกอบ มีการ เคลื่อนไหวของโครงสร้างอย่างอิสระ และเส้น สี รูปทรง มี ความสัมพันธ์กลมกลืนเป็นเอกภาพ
การนำเสนอ และการติดตั้ง	ติดตั้งแบบห้อยแขวน เสมือนการเทชุปลงมาเป็นเรื่องราวของการทำ ชุปนั้น มีเรื่องราวความสุข ความประทับใจแฝงอยู่
แนวทาง ในการพัฒนา	การห้อยแขวนรูปทรงต่างๆ ยังไม่มีความเป็นอิสระ ยังคงระวังในการ จัดวางรูปทรง ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึก ความนูนมีมิติของงานควรมี มากกว่านี้ โดยหากปรับแก้เรื่องการจัดวางอย่างอิสระ และเย็บให้ รูปทรงหลักนูนขึ้นจะทำให้งานมีมิติและผลงานดูสนุกมากขึ้น

ตารางที่ 6 สรุปวิเคราะห์ผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์
(ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์)

วิเคราะห์ ผลงาน			
ด้าน แนวความคิด	ผ้ากันเปื้อน และ เขียง สัญลักษณ์การทำอาหาร สื่อ ถึงเรื่องราว ความอบอุ่น ความสุข ความสนุกสนาน และความผูกพันกับอาชีพของ ครอบครัว	ปันโตกับความห่วงใย รสมือ ของคุณย่า พ่อ และแม่ ที่ใส่ ใจห่วงใยทำอาหารที่อร่อยใส่ ปันโตให้ก่อนไปทำงาน เพียง อยากให้คุณหลานกินอิ่มท้อง ครอบครัว	ซูป ที่ทำขึ้นโดยทุกคนร่วมกัน ทำ และเทลงมาเป็นรูปทรง ของทุกคนในครอบครัวกับ วัตถุดิบ ซึ่งเป็นส่วนประกอบ และที่มาของซูปนี้
ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม	งานสื่อผสม 2 มิติ รูปแบบกึ่งนามธรรม	งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	เย็บ ปักผ้า และวาดภาพ ระบายสีอะคริลิคบนเฟรมและ ผ้ากันเปื้อน	ปะติดโปมยางกับเศษผ้า	เย็บ และวาดภาพระบายสี อะคริลิค
วิเคราะห์ องค์ประกอบ ศิลปะ	ลดทอนรูปทรงเป็นลักษณะ การ์ตูน องค์ประกอบหลัก คือ ภาพคน และมือ องค์ประกอบ ย่อยกระจายปะปนอย่างอิสระ มีความเป็นเอกภาพ	มีการเน้นจุดเด่นของงาน ด้วยขนาดใหญ่และการทับ ซ้อนรูปทรงคนให้สูงมีมิติ กว่าองค์ประกอบย่อยอื่น	ผลงานมี มีการเคลื่อนไหวของ โครงสร้างอย่างอิสระ และเส้น สี รูปทรง มีความสัมพันธ์ กลมกลืนเป็นเอกภาพ และ สมดุล
การนำเสนอ และการติดตั้ง	งานผ้ากันเปื้อนจะแขวนห้อยที่ ผนัง ซึ่งมีเนื้อหาเรื่องราว เชื่อมโยงกับชิ้นงานเชิงที่วาง ตั้งด้านหน้า	งานสื่อผสม 2 มิติ จำนวน 3 ชิ้น ติดตั้งติดผนัง	ติดตั้งแบบห้อยแขวน
แนวทาง ในการพัฒนา	ความนูนของชิ้นงานเพื่อสร้าง มิติความตื้นลึก และการจัด วางรูปทรงในชิ้นงานให้มีความ เป็นอิสระมากกว่านี้	การสร้างมิติของงานให้และ ให้องค์ประกอบหลักมีขนาด ใหญ่และนูนเด่นชัดขึ้น และ ลดความสำคัญของ องค์ประกอบย่อยลง	การห้อยแขวนรูปทรงต่างๆ ยังไม่มีความเป็นอิสระ เท่าที่ควร รูปทรงควรนูนมีมิติ มากกว่านี้

สรุปผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ (ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์)

ผลงานในระยะแรกเป็นช่วงของการค้นหาที่มาของแรงบันดาลใจ นำไปสู่แนวความคิด และศึกษาค้นคว้าด้านรูปแบบและเทคนิควิธีการที่จะนำมาสร้างสรรค์ จนกระทั่งสร้างสรรค์เป็นผลงาน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปรับเปลี่ยนทดลองในการใช้เทคนิคและวัสดุที่หลากหลายมากขึ้น รวมถึงแก้ไขข้อผิดพลาดของผลงานในเรื่องเทคนิค วิธีการ และกระบวนการสร้างสรรค์ จากรูปแบบงาน ลักษณะ 2 มิติ สู่งานลักษณะ 3 มิติ ที่สามารถมองเห็นได้รอบด้าน การจัดวางไม่มีขอบเขตงานที่ชัดเจนในลักษณะแปรผันตามพื้นที่ เกิดความสนุกสนานและมีอิสระในการสร้างสรรค์ตามอารมณ์และความรู้สึก ข้าพเจ้าได้นำความรู้ ประสบการณ์การแก้ไขปัญหาที่ได้จากการพัฒนาผลงานช่วงพัฒนาแนวคิด รูปแบบ เทคนิคในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์นี้ไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานชุดที่ 1 ชื่อผลงาน “เที่ยวทะเลสุขุขรรษา”

สร้างสรรค์งานโดยนำเรื่องราวความประทับใจในวัยเด็กที่ได้ไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว ได้ใช้เวลาด้วยกัน ตั้งแต่การพูดคุยหยอกล้อในระหว่างการเดินทาง การล้อมวงกันรับประทานอาหาร และการที่ได้เล่นน้ำและวิ่งเล่นกับพี่ๆน้องๆ นับเป็นช่วงเวลาที่มีความสุข สนุกสนาน ข้าพเจ้าจึงนำความรู้สึกและเรื่องราวดังกล่าวมาสร้างสรรค์เป็นผลงานสื่อผสม ผ่านรูปร่างของสิ่งต่างๆ ด้วยเทคนิคการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม จำนวน 5 ชิ้น

ภาพที่ 55 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน เที่ยวทะเลสุขุขรรษา

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค เย็บผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ด้านแนวความคิด	สร้างสรรค์งานโดยนำเรื่องราวความประทับใจในวัยเด็กที่ได้ไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว ได้ใช้เวลาด้วยกัน ตั้งแต่การพูดคุยหยอกล้อในระหว่างการเดินทาง การล้อมวงกันรับประทานอาหาร และการที่ได้เล่นน้ำและวิ่งเล่นกับพี่น้องๆ นับเป็นช่วงเวลาที่มีความสุข สนุกสนาน
ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	ใช้กระดาษหนังสือพิมพ์และกระดาษในการทำโครง การเย็บสอยผ้า พันผ้า ปะติดผ้า และวาดภาพระบายสีอะคริลิก
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ	รูปร่าง โครงสร้างงานทุกชิ้นมีลักษณะเป็นวงกลม รูปทรง ลดทอนจากรูปทรงจริง รูปทรงหลักที่เป็นจุดเด่นคือรูปทรงคน จะนูนมีมิติและนำสายตา และโอบล้อมด้วยองค์ประกอบย่อยซึ่งเป็นรูปทรงของวัตถุที่สัมพันธ์กับกิจกรรม สี สัดส่วนของสีโทนเย็น 60% และสีโทนร้อน 40% สีเส้นสดใส สัมพันธ์กับบรรยากาศและสถานที่ การจัดองค์ประกอบ มีความเป็นเอกภาพด้านเรื่องราว และจัดวางผลงานสมดุลด้วยความรู้สึก
การนำเสนอและการติดตั้ง	ติดตั้งแบบห้อยแขวน จำนวน 5 ชิ้น ในระดับสายตา
แนวทางในการพัฒนา	พัฒนาและทดลองใช้วัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ในการทำชิ้นงาน และการวางแผนการติดตั้งผลงานตามความเหมาะสมของสถานที่

ผลงานชุดที่ 2 ชื่อผลงาน “เล่น แสนสนุก”

งานชุดนี้สร้างสรรค์มาจาก 1 ในเรื่องราวที่ทำหายที่สุดในช่วงวัยเด็ก นั่นคือการเล่นบานาน่าโบ๊ท ห่วงยางยักษ์ ภาพจำในเวลานั้นคือการที่ตัวเราและพี่ๆ น้องๆ นั่งบนบานาน่าโบ๊ท ที่เคลื่อนบนน้ำด้วยความเร็ว และสักพักพวกเราทุกคนเหมือนเป็นวัตถุๆ หนึ่ง ที่ถูกเทกระจัดหล่นลงไปในทะเล พี่ๆ ช่วยน้องขึ้นมาจากน้ำและหัวเราะด้วยความสนุกสนาน ส่วนน้องเล็กๆ จะเล่นบอลหรือก่อกองทรายกับพ่อและแม่ที่ชายหาด ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวจากความทรงจำ กิจกรรมที่ทำร่วมกันมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสม ที่สื่อถึงความสนุกสนานที่ข้าพเจ้ายังคงทวนนึกถึงเสมอ เป็นชิ้นงานจำนวน 2 ชิ้น ด้วยการเย็บ และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ชื่อผลงาน เล่น แสนสนุก

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค เย็บผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 58 ภาพแสดงโครงสร้างรูปทรง ผลงานบางส่วนจะยื่นออกมาจากชิ้นงานสร้างสัมพันธ์ของพื้นที่และสร้างความขัดแย้งโดยนัยผ่านโครงสร้างรูปทรงผลงาน ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ด้านแนวความคิด	จากความทรงจำในวัยเด็ก ความสุขที่สุดของการไปเที่ยวทะเลคือการเล่นกับพี่ๆน้องๆ ความสนุกที่ไม่อาจลืมคือการเล่นบานาน่าโบ้ทเครื่องเล่นห่วยๆสุด ทำท่าย และการเล่นบอลที่ชายหาด
ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	ใช้ตะแกรงพลาสติกและกระดังมาทำโครง การเย็บผ้าด้วยการเนาและการสอย และวาดภาพระบายสีอะคริลิก
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ	รูปทรง โครงสร้างเป็นรูปทรงบานาน่าโบ้ทและลูกบอลชายหาด และองค์ประกอบหลักของแต่ละชิ้นงาน คือ รูปทรงคนที่แสดงถึงลักษณะทางท่าทีเคลื่อนไหว มีขนาดใหญ่เด่นชัด นูนและมีมิติ และมีรูปทรงอื่นที่สัมพันธ์กับกิจกรรม ซึ่งมีขนาดลดหลั่นลงมาและจัดวางกระจายอิสระอยู่ล้อมรอบ สี สัดส่วนสีโทนเย็นและโทนร้อนเท่ากัน ให้ความรู้สึกสดใสและสนุกสนาน การจัดองค์ประกอบ ลักษณะรูปทรงและสี มีความสัมพันธ์กลมกลืนกับบรรยากาศและสถานที่ การจัดวางผลงานทำให้เกิดพื้นที่ว่าง ซึ่งพื้นที่ว่างได้โอบล้อมรูปทรงเกิดระยะห่างระหว่างรูปทรง ทำให้รูปทรงมีความเด่นชัดมากขึ้น
การนำเสนอและการติดตั้ง	จัดตั้งวางที่พื้น เป็นงานประติมากรรมแบบ 3 มิติ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับชิ้นงาน และเชื่อมโยงกับชุดงานที่ 1 ในเรื่องกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน
แนวทางในการพัฒนา	พัฒนาและทดลองใช้วัสดุอื่นๆ ในการทำโครงชิ้นงาน

ผลงานชุดที่ 3 ชื่อผลงาน “ความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ”

ในวัยเด็ก เรามักจะมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองชื่นชอบและสนใจ ซึ่งข้าพเจ้าชื่นชอบการทำงานขนมหวานเป็นที่สุด และยิ่งในช่วงเวลาแห่งความสุข อยู่กับครอบครัวที่รักในบรรยากาศทะเลสวยๆ ลมพัดเย็นๆ อาหารทะเลมากมาย และสิ่งที่ทำให้ความสุขนั้นเพิ่มพูนยกกำลังสอง นั่นคือไอศกรีมเย็นๆ และอมยิ้มหวานๆ รสชาติที่ถูกใจ ข้าพเจ้าจึงนำความรู้สึกสุขล้นเมื่อได้ทานของหวานนั้นมาสร้างสรรค์ชิ้นงานสื่อผสมจำนวน 3 ชิ้น เป็นรูปทรงไอศกรีมที่ชื่นชอบ และอมยิ้มหวานๆ ที่หลงรัก ด้วยเทคนิคการเย็บผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 59 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ชื่อผลงาน ความสุข²(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ
 ขนาด แปรผันตามพื้นที่
 เทคนิค เย็บผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

ภาพที่ 60 ภาพแสดงการจัดวางและมุมมองผลงานในลักษณะสามเหลี่ยม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ตารางที่ 9 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ด้านแนวความคิด	ความสุขในวัยเด็กเมื่อได้ทานไอศกรีมเย็นๆ และอมยิ้มหวานๆ
ด้านรูปแบบ	งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้านเทคนิค	เย็บสอยผ้า
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ	รูปทรง ประกอบไปด้วยรูปทรงคน รูปทรงเรขาคณิต และรูปทรงอิสระ ที่ประกอบเข้าด้วยกันด้วยการกอด เกาะ เกี่ยว และการผนึกเข้าด้วยกัน ของรูปทรงคนและรูปทรงเรขาคณิตเกิดเป็นรูปทรงใหม่ ซึ่งรูปทรงของผลงานทั้ง 3 ชั้นมีเนื้อหาและเรื่องราวเดียวกัน สี สัดส่วนสีโทนร้อน 60% และสีโทนเย็น 40% ใช้สีเส้นที่สดใส การจัดองค์ประกอบ มีความเป็นเอกภาพด้านเรื่องราว และการประสานกลมกลืนของรูปทรง มีการจัดวางต่างระดับทำให้เกิดจังหวะที่น่าสนใจ มีการเคลื่อนไหวของโครงสร้างที่ติดตั้งแบบห้อยแขวนอิสระ รวมทั้งมีความสมดุลทั้งซ้ายและขวา
การนำเสนอและการติดตั้ง	ติดตั้งชิ้นงานแบบห้อยแขวน เป็นประติมากรรม 3 มิติ สามารถมองเห็นได้รอบด้าน
แนวทางในการพัฒนา	พัฒนาในด้านการเลือกสรรวัสดุในการทำโครงชิ้นงาน และวางแผนการติดตั้งชิ้นงานแบบห้อยแขวนให้เหมาะสมกับพื้นที่

ตารางที่ 10 สรุปวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

<p>วิเคราะห์ ผลงาน</p>			
<p>ด้านแนวความคิด</p>	<p>เรื่องราวความประทับใจในวัยเด็กที่ได้ไปเที่ยวทะเลกับครอบครัว ได้ใช้เวลาด้วยกัน ตั้งแต่การพูดคุย หยอกล้อในระหว่างการเดินทาง การล้อมวงกันรับประทานอาหาร และการที่ได้เล่นน้ำกับพี่น้อง</p>	<p>จากความทรงจำในวัยเด็ก ความสุขที่สุดของการไปเที่ยวทะเลคือการเล่นกับพี่ๆ น้องๆ ความสนุกที่ไม่อาจลืมคือการเล่นบานาน่าโบ๊ทเครื่องเล่นห่วยๆ สุดทำทนาย และการเล่นบอลที่ชายหาด</p>	<p>ความสุขในวัยเด็กเมื่อได้ทานไอศกรีมเย็นๆ และอมยิ้มหวานๆ</p>
<p>ด้านรูปแบบ</p>	<p>งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม</p>	<p>งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม</p>	<p>งานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม</p>
<p>ด้านเทคนิค</p>	<p>การเย็บสอยผ้า และวาดภาพระบายสีอะคริลิก</p>	<p>เย็บผ้า และวาดภาพระบายสีอะคริลิก</p>	<p>เย็บสอยผ้า</p>
<p>วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ</p>	<p>โครงสร้างงานทุกชิ้นมีลักษณะเป็นวงกลม รูปทรงหลักที่เป็นจุดเด่นคือรูปทรงคน จะนูน มีมิติ และนำสายตา และโอบล้อมด้วยองค์ประกอบย่อยซึ่งเป็นรูปทรงของวัตถุที่สัมพันธ์กับกิจกรรม</p>	<p>ลักษณะรูปทรงและสี มีความสัมพันธ์กลมกลืนกับบรรยากาศและสถานที่ การจัดวางผลงานทำให้เกิดพื้นที่ว่าง ซึ่งพื้นที่ว่างได้โอบล้อมรูปทรงเกิดระยะห่างระหว่างรูปทรง ทำให้รูปทรงมีความเด่นชัดมากขึ้น</p>	<p>การประสานกลมกลืนของรูปทรง มีการจัดวางต่างระดับทำให้เกิดจังหวะที่น่าสนใจ มีการเคลื่อนไหวของโครงสร้างที่ติดตั้งแบบห้อยแขวนอิสระ รวมทั้งมีความสมดุลทั้งซ้ายและขวา</p>
<p>การนำเสนอและการติดตั้ง</p>	<p>ติดตั้งแบบห้อยแขวนจำนวน 5 ชิ้น</p>	<p>จัดตั้งวางที่พื้น เป็นงานประติมากรรมแบบ 3</p>	<p>ติดตั้งชิ้นงานแบบห้อยแขวน เป็นประติมากรรม 3 มิติ</p>
<p>แนวทางในการพัฒนา</p>	<p>พัฒนาและทดลองใช้วัสดุอื่นๆ ในการทำชิ้นงาน และการวางแผน การติดตั้งผลงานตามความเหมาะสมของสถานที่</p>	<p>พัฒนาและทดลองใช้วัสดุอื่นๆ ในการทำโครงชิ้นงาน</p>	<p>วางแผนการติดตั้งชิ้นงานแบบห้อยแขวนให้เหมาะสมกับพื้นที่</p>

สรุปผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์เป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการคิด การทดลองสร้างสรรค์ การค้นหา รูปแบบและเทคนิควิธีการ และพัฒนาผลงานมาโดยตลอด ตั้งแต่ทดลองสร้างสรรค์ในช่วงก่อนทำ วิทยานิพนธ์ ซึ่งผลงานวิทยานิพนธ์นี้ได้สื่อสารถึงความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนาน ไปสู่ผู้ชม งานได้ตรงตามที่ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายไว้ แต่ข้าพเจ้ายังคงต้องพัฒนาตนเอง ศึกษาเรียนรู้ เทคนิควิธีการ รูปแบบการนำเสนอแบบใหม่ๆ ต่อไป

บทที่ 5

สรุปการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ “ มหัศจรรย์แห่งความสุข ” ผลงานศิลปะจากเรื่องราวความทรงจำในวัยเด็ก ความรัก ความอบอุ่น ความสนุกสนาน รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ ความผูกพันกับบุคคลในครอบครัวจากกิจกรรมต่างๆ ความประทับใจเหล่านั้นยังคงติดตรึงในความทรงจำ โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ผู้คน สิ่งของเครื่องใช้ ของเล่น รูปทรงที่เรียบง่าย มีสีสันสดใส และเป็นวัสดุที่อ่อนนุ่มเพื่อแสดงออกถึงเรื่องราวที่มีต่อครอบครัว เพื่อสื่อสารไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะให้ได้รับความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น เกิดเป็นรอยยิ้มและความสุขอย่างอímเอมใจ ทั้งนี้ต้องผ่านกระบวนการสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอน โดยการศึกษา รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์พฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ และกิจกรรมในครอบครัว ค้นหารูปแบบ เทคนิควิธีการ ลักษณะรูปทรง และสีที่สื่อถึงความสุข สนุกสนาน และทดลองพัฒนาผลงาน นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยขยายงานจากแบบภาพร่างผลงาน เป็นผลงานศิลปะเทคนิคสื่อผสมในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรง เทคนิควิธีการเย็บ ปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานชุดในที่ผ่านกระบวนการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับครอบครัว และสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัวที่เกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวมอบความรักให้กันอย่างบริสุทธิ์ใจ มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน เข้าใจ และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวล้วนเป็นความสัมพันธ์ที่ดีที่อยากให้เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความสำคัญของครอบครัว จึงคิดและทดลองสร้างสรรค์ ค้นหารูปแบบและเทคนิควิธีการ และพัฒนาผลงานมาโดยตลอดตั้งแต่ทดลองสร้างสรรค์ในช่วงก่อนทำวิทยานิพนธ์ นำไปสู่ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ที่ได้สื่อสารถึงความรัก ความอบอุ่น และความสนุกสนาน ไปสู่ผู้ชมงานได้ตรงตามที่ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายไว้ จำนวน 3 ชุด

ผลงานชุดที่ 1 ชื่อชุดผลงาน “เที่ยวทะเลสุขุขรรษา” นำเสนอเรื่องราวกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกันกับครอบครัวเมื่อครั้งไปเที่ยวทะเลในวัยเด็ก ความสุข ความสนุกสนาน เริ่มขึ้นตั้งแต่การออกเดินทางไปเที่ยวทะเล การรับประทานอาหารร่วมกัน และการพูดคุยหยอกล้อ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ประทับใจและติดตรึงในความทรงจำสู่การสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม จำนวน 5 ชั้น แสดงถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกัน โดยใช้สัญลักษณ์ผ่านรูปทรงวัตถุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ รูปทรงพวงมาลัยรถยนต์สื่อถึงความสุขในช่วงเวลาเดินทาง และรูปทรงจานอาหารทะเลแสดงถึงช่วงเวลาที่ได้รับประทานอาหารร่วมกัน และรูปทรงห่วงยางในลักษณะคนเกาะเกี่ยวโอบกอดกันบอกเล่าความสุขเมื่อได้เล่นน้ำกับพ่อแม่แฝงด้วยความรู้สึกอบอุ่น และการใช้สีที่สดใสสัมพันธ์กับบรรยากาศและสถานที่ ด้วยเทคนิคการเย็บปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้คือ วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ในบางชิ้นนั้นเป็นกระดาษ เนื่องจากกระดาษชิ้นนั้นกระดาษจะดัดโค้งงอได้ง่าย แต่ด้วยคุณสมบัติดังกล่าว ความเปราะบางของกระดาษส่งผลให้โครงสร้างชิ้นงานไม่แข็งแรงเท่าที่ควร จึงต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการตามด้วยวัสดุที่แข็งด้านหลังชิ้นงาน แล้วใช้ผ้าเย็บหุ้มให้แน่นขึ้น และต้องระวังในการขนย้ายชิ้นงาน

ผลงานชุดที่ 2 ชื่อชุดผลงาน “เล่น แสนสนุก” นำเสนอความรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้เล่นบานาน่าโบ๊ทกับพี่ๆ น้องๆ เป็นความประทับใจและเป็นเรื่องราวสุดท้าทายในช่วงวัยเด็ก รวมถึงการเล่นลูกบอลชายหาด เป็นช่วงเวลาที่มีความสุข ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวความรู้สึกเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานสื่อผสม ลักษณะประติมากรรม 3 มิติ ให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับผลงาน เป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม ด้วยเทคนิคการเย็บปักผ้า และเทคนิคทางจิตรกรรม จำนวน 2 ชั้น โดยนำรูปทรงของบานาน่าโบ๊ทและลูกบอลชายหาดมาสร้างสรรค์ ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้คือ ปัญหาเรื่องวัสดุและน้ำหนักของผลงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุหลักที่สามารถดัดโค้งงอได้ง่าย คือ ตะแกรงพลาสติก เมื่อนำมาดัดโค้งงอได้ตามรูปทรงของบานาน่าโบ๊ทที่ออกแบบไว้ จึงผูกมัด และยึด แต่เมื่อเคลื่อนย้ายชิ้นงานจึงพบว่าชิ้นงานไม่แข็งแรงเท่าที่ควร แม้มีน้ำหนักเบาแต่ก็เคลื่อนย้ายยากและชำรุดได้ง่าย เพราะตะแกรงพลาสติกมีความอ่อน และชิ้นงานก็มีขนาดค่อนข้างใหญ่ แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการร้อยชิ้นงานและใส่กระดิ่งที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับตะแกรงพลาสติกเดิมที่ทำไว้เป็นโครงด้านใน

ผลงานชุดที่ 3 ชื่อชุดผลงาน “ความสุข2(ความสุขกำลังสอง) หวานเย็นชื่นใจ” นำเสนอเรื่องราวความสุข สดชื่น เมื่อได้ทานไอศกรีมและอมยิ้มที่ชื่นชอบ ความสุขที่เพิ่มพูนหลังจากที่เล่นน้ำทะเล แสดงออกเป็นผลงานสื่อผสม รูปแบบกึ่งนามธรรม จำนวน 3 ชิ้น ข้าพเจ้านำรูปทรงและสีสันทันของไอศกรีมและอมยิ้มมาประกอบเข้าด้วยกันกับรูปทรงคนด้วยการถอด เกาะ เกี้ยว และการผึกเข้าด้วยกันเกิดเป็นรูปทรงใหม่ ด้วยเทคนิคการเย็บผ้า ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้คือปัญหาในการติดตั้งผลงาน ซึ่งในขณะนี้เกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้ไม่สามารถไปติดตั้งแสดงผลงานที่หอศิลป์ของมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ จึงใช้พื้นที่โรงจอดรถของที่บ้าน ซึ่งมีขนาดพื้นที่ 4 x 5 เมตร โดยการชิงผ้าสีขาวที่ผนังโรงจอดรถทั้ง 2 ฝั่ง แล้วปูผ้าขาวที่พื้น และติดตั้งจัดวางผลงานเพื่อถ่ายภาพ แต่สถานที่ที่ใช้จัดแสดงผลงานไม่มีคาน ทำให้ยากลำบากในการห้อยแขวนชุดที่ 3 แก้ไขปัญหาด้วยการโยงเชือกและใช้ไม้ทำเป็นคาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์

1. การรอบคอบวางแผน กระบวนการคิดเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลทางกายภาพ สถานที่ และกิจกรรม ลงลึกถึงรายละเอียดและความแตกต่างอย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ จุด เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ให้แต่ละชุดงานแบ่งแยกกันอย่างชัดเจนมากขึ้น
2. การติดตั้งผลงาน ควรนึกถึงความสัมพันธ์กันของแต่ละชุดงาน คำนึงถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ แสง การเคลื่อนไหว และการมีส่วนร่วมของผู้ชมงาน
3. พัฒนาและทดลองใช้วัสดุอื่นๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมกิจการสตรีและการพัฒนาครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาครอบครัว พ.ศ. 2560-2564**, เข้าถึงได้จาก www.pcd.go.th/info+serv/file/นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาครอบครัว%20พ.ศ.%202560-2564.pdf
- เกริก ยุ้นพันธ์, **การออกแบบและเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก**, (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2543).
- เกษม ก้อนทอง, **ศิลปะสื่อผสม**, (กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ, 2549).
- คลังสะสมศิลปกรรม, เข้าถึงได้จาก http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=804
- ชลูด นิมเสมอ, **องค์ประกอบของศิลปะ**, พิมพ์ครั้งที่ 9 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2557).
- ดลยา เทียนทอง, "ความก้าวหน้าในศิลปหัตถกรรมการเย็บปักถักร้อยของสตรีไทย รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว." **วารสารไทยศึกษา** 9, ฉบับที่ 2 (สิงหาคม 2556-มกราคม 2557) (2557).
- เดชา ศิริเจริญ, "เด็กกับอิทธิพลของครอบครัว." **วารสารวิชาการนิติศาสตร์** 2, ฉบับที่ 3 (มกราคม-มิถุนายน) (2552): 51.
- นางพงา ลิ้มสุวรรณ, พัฒนาการทางจิตใจ, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/child/06242014-1920?fbclid=IwAR2IcFqdvsvzjOmiB5OpGbBibjUOnU-y7Qc1QNVfE9luiSdLi1qP0St-YdCQ>
- ปริญญา นันตสุข, **เราเห็นอะไรในศิลปะเด็ก**, (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2547).
- มัศกะ สุทรง, "ศิลปะสื่อผสม : สีเส้นลวดลายอาหรับ" (ศิลปนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต), เข้าถึงได้จาก <http://cai.oas.psu.ac.th/~badul/54/17.pdf>
- ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์, **สายใยแห่งชีวิต (ศิลปนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต)**, เข้าถึงได้จาก http://202.28.75.4/thesis/showthesis_th.asp?id=0000003932
- ลิ้มสุวรรณ, วิบูลย์, "ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน : เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น." **วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย** 30, no. 1 (2553): 164.

วิภาวี คงมาลา, "บทบาททางศิลปศึกษาของเกริก ยूनพันธ์" (ครุศาสตรมหาบัณฑิต), เข้าถึงได้จาก https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=90&ReclD=11856&obj_id=21480&showmenu=no&userid=0

วิสูตร โพธิ์เงิน, ศิลปะสำหรับเด็ก (Art for Children), (นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์).

ภาษาอังกฤษ

Bisa Butler, available from <https://craftnroll.net/about-craft-n-roll/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวแพรวพรรณ พุฒาสัจธรรม
วัน เดือน ปี เกิด	26 พ.ย. 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์ สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง พ.ศ. 2561 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

